

ความจริงคืออะไร? - หมายเลขหนึ่ง

กรอบแห่งความจริง: วิวรณ์ คู่ขนานเชิงพยากรณ์ และอัลฟา กับ โอเมกา

Jeff Pippenger

2023-08-05

ก่อนที่เราจะกล่าวถึงหัวข้อว่า "ความจริงคืออะไร"

เราขอสังเกตว่าเราได้เริ่มการศึกษานี้ด้วยพระธรรมวิวรณ์บทที่หนึ่ง ข้อหนึ่งถึงข้อสาม และต่อจากนั้นได้เพิ่มบทความเกี่ยวกับเอลิยาห์เข้าไป

วัตถุประสงค์ประการหนึ่งของการศึกษาเหล่านี้คือเพื่อระบุบทบาทของสหรัฐอเมริกาในคำพยากรณ์ เพื่อเปิดเผยสารแห่งวิวรณ์ของพระเยซูคริสต์

เพื่อรับรู้บทบาทของผู้พยากรณ์ในฐานะสัญลักษณ์ของประชากรของพระเจ้า

และเพื่อพิจารณานัยสำคัญของความหมายที่ว่าพระเยซูทรงเป็นอัลฟา เราได้แสดงให้เห็นว่าพระธรรมวิวรณ์สามข้อแรกสอดคล้องและเป็นแนวเดียวกันกับข้อสุดท้ายของพระธรรมวิวรณ์ และในทั้งสองกรณี

ทั้งตอนต้นและตอนปลาย พระเยซูทรงสำแดงพระองค์เองว่าเป็นอัลฟาและโอเมกา เป็นปฐมและอวสาน เป็นองค์แรกและองค์สุดท้าย

เราได้ใช้การอภิปรายสั้น ๆ เกี่ยวกับเอลิยาห์ในการศึกษาครั้งที่สอง เพื่อแสดงให้เห็นว่า

ข้อเปิดของพระคัมภีร์สอดคล้องกับข้อปิดของทั้งพันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่ และยิ่งกว่านั้น

ข้อเปิดของพันธสัญญาใหม่ก็สอดคล้องด้วยเช่นกันกับจุดเริ่มต้นหรือจุดสิ้นสุด

ไม่ว่าท่านจะเลือกพิจารณาพระคัมภีร์ในลักษณะใด จะเป็นทั้งเล่มโดยรวม หรือเป็นสองพันธสัญญาก็ตาม

อีกประเด็นหนึ่งที่เรากำลังมุ่งพัฒนาคือความเข้าใจที่ว่า พระเทวภาพได้ทรงกระทำการเพื่อคอย ๆ

เปิดเผยภาวะพระเจ้าตลอดประวัติศาสตร์ นี่คือเหตุผลที่เราได้ชี้ให้เห็นว่า

เมื่อกาลเวลาดำเนินไปภายในแก่นเรื่องตามพระคัมภีร์ของประวัติศาสตร์แห่งพันธสัญญา

พระเจ้าทรงเปิดเผยพระลักษณะของพระองค์มากขึ้นเป็นลำดับทีละชั้น ผ่านสัญลักษณ์แห่งพระนามต่าง ๆ

ของพระองค์ พระเจ้าผู้ทรงฤทธานภาพได้ตรัสกับอับราฮัม และพระเจ้าองค์เดียวกันนั้นได้ตรัสกับโมเสส

แต่ได้ทรงแจ้งแก่โมเสสว่า นับแต่นั้นเป็นต้นไป พระนามของพระองค์จะเป็นที่รู้จักในนามพระยะโฮวาห์

แล้วเมื่อพระคริสต์เสด็จมา พระองค์ทรงสำแดงพระองค์ด้วยพระนามซึ่งไม่เป็นที่รู้จักในพันธสัญญาเดิม

เว้นแต่มีการกล่าวถึงพระนามนั้นครั้งหนึ่งโดยชาวบาบิโลนคนหนึ่งในดาเนียลบทที่สาม

พระเยซูมีได้เพียงทรงระบุว่าพระองค์ทรงเป็นพระบุตรองค์เดียวที่ทรงถือกำเนิดจากพระบิดาเท่านั้น

แต่ในประวัติศาสตร์แห่งพันธสัญญาช่วงนั้น พระองค์ยังทรงสำแดงพระองค์ว่าเป็นบุตรมนุษย์ด้วย

พระเจ้ายังได้ประทานนามแก่อาดเวนต์สี่สายมิลเลอไรต์

เมื่อพระองค์ทรงเข้าสู่พันธสัญญากับการเริ่มต้นของขบวนการอาดเวนต์สี่มิลเลอไรต์ด้วย

"ในเวลาอันใกล้ เมื่อเราอยู่ใกล้วาระอวสานยิ่งนัก เราจะกลายเป็นเหมือนโลกในทางปฏิบัติจนผู้คนมองหาอย่างสูญเสียไปเพื่อจะพบประชากรที่พระเจ้าทรงตั้งนามไว้ของพระองค์กระนั้นหรือ?

จะมีผู้ใดขายลักษณะเฉพาะของเราในฐานะประชากรที่พระเจ้าทรงเลือกสรร เพื่อแลกกับผลประโยชน์ใด ๆ ที่โลกมีจะให้กระนั้นหรือ? ความโปรดปรานของบรรดาผู้ที่สวลงละเมิดพระราชบัญญัติของพระเจ้า

จะถูกถือว่าเป็นสิ่งที่มีคุณค่ายิ่งกระนั้นหรือ?

บรรดาผู้ที่ถือองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเรียกว่าเป็นประชากรของพระองค์

จะคิดหรือว่ามีอำนาจใดสูงยิ่งไปกว่าพระเจ้าผู้ทรงเป็น "เราเป็นผู้ซึ่งเราเป็น" ผู้ยิ่งใหญ่? เราจะพยายามลบเลือนจุดเด่นอันจำแนกความเชื่อซึ่งได้ทำให้เราเป็นเขวเอนธ์เดย์อาดเวนต์สี่มิลเลอไรต์กระนั้นหรือ?" *Evangelism*, 121.

นามที่ประทานแก่เซเวนต์เดย์แอ็ดเวนทิสต์นั้นเป็นนามที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของประทานไว้ และซิสเตอร์ไวท์มักกล่าวถึงแอ็ดเวนทิสต์ว่าเป็นประชากรที่พระเจ้าทรงตั้งนามไว้ของพระองค์ "Denominated" หมายถึงการได้รับการตั้งชื่อ คริสตจักรเพียงสองแห่งที่ซิสเตอร์ไวท์ระบุว่าประชากรที่พระเจ้าทรงตั้งนามไว้ของพระองค์ คือ อิสราเอลโบราณ และอิสราเอลสมัยใหม่

ฉะนั้น ขณะที่เราดำเนินต่อไปในการศึกษาพระธรรมวิวรณ์ ข้าพเจ้าขอเสนอว่า "นามใหม่" ที่ทรงสำแดงแก่ชาวฟีลาเดลเฟีย ผู้ซึ่งยังได้รับการแทนภาพว่าเป็นหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันนั้น เป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งของความลับเชิงพยากรณ์ที่ถูกเปิดเผยก่อนที่เวลาของการคุมประพฤติจะสิ้นสุดลงเพียงไม่นาน.

ผู้ใดมีชัยชนะ เราจะตั้งผู้นั้นไว้เป็นเสาในพระวิหารแห่งพระเจ้าของเรา และเขาจะไม่ออกไปจากที่นั่นอีกเลย และเราจะเขียนไว้บนเขาซึ่งพระนามแห่งพระเจ้าของเรา และชื่อนครแห่งพระเจ้าของเรา คือเยรูซาเล็มใหม่ ซึ่งลงมาจากสวรรค์จากพระเจ้าของเรา และเราจะเขียนไว้บนเขาซึ่งนามใหม่ของเรา ผู้ใดมีหู ก็จงฟังสิ่งที่พระวิญญาณตรัสแก่คริสตจักรทั้งหลาย วิวรณ์ 3:12, 13

ข่าวสารคำเตือนสุดท้ายคือข่าวสารแห่งวิวรณ์ของพระเยซูคริสต์ และเป็นการสำแดงพระลักษณะของพระองค์

"บรรดาผู้ที่รอคอยการเสด็จมาของพระเจ้าป่าว จะต้องกล่าวแก่ประชาชนว่า 'จงดูพระเจ้าของท่านเกิด' แสงสว่างแห่งพระเมตตาช่วงสุดท้าย ราชสารแห่งพระเมตตาฉบับสุดท้ายที่จะต้องประกาศแก่โลก คือการสำแดงพระลักษณะอันเปี่ยมด้วยความรักของพระองค์ บุตรธิดาทั้งหลายของพระเจ้าจะต้องสำแดงพระสิริของพระองค์ ในชีวิตและอุปนิสัยของพวกเขาเอง เขาทั้งหลายจะต้องเผยให้เห็นว่าพระคุณของพระเจ้าได้กระทำสิ่งใดเพื่อพวกเขา" Christ's Object Lessons, 415, 416.

เรายังมีอีกมากที่จะบันทึกไว้เกี่ยวกับพระเยซูในฐานะพระวจนะ แต่บัดนี้เราจะพิจารณาถึงคำว่า "ความจริง" ความเข้าใจใน "ความจริง" ทั้งคำว่า "ความจริง" เอง และตัวอักษรที่ใช้ประกอบขึ้นเป็น "พระวจนะแห่งความจริง" ล้วนเป็นความเข้าใจในพระลักษณะของพระคริสต์

ดังนั้นปีลาตจึงทูลพระองค์ว่า "ถ้าเช่นนั้น พระองค์ก็เป็นกษัตริย์หรือ?" พระเยซูตรัสตอบว่า "ท่านกล่าวแล้วว่าเราเป็นกษัตริย์ เราได้บังเกิดมาเพื่อการนี้ และเราได้เข้ามาในโลกก็เพื่อเหตุนี้ คือเพื่อเป็นพยานแก่ความจริง ทุกคนที่อยู่ฝ่ายความจริงย่อมฟังเสียงของเรา" ปีลาตทูลพระองค์ว่า "ความจริงคืออะไร?" และเมื่อทูลดังนั้นแล้ว ท่านก็ออกไปหาพวกยิวอีก และกล่าวแก่เขาว่า "เราไม่พบความผิดอันใดในคนนี้เลย" ยอห์น 18:37, 38

คำภาษากรีกที่แปลว่า "ความจริง" ในข้อพระคัมภีร์นี้ มีรากมาจากคำภาษาฮีบรูคำหนึ่ง ซึ่งเป็นทั้งตัวอักษรและแม้กระทั่งเป็นตัวเลขด้วย อักษรตัวแรกของอักษรฮีบรูคือ 'aleph' ที่จริงแล้ว อักษรสองตัวแรกของอักษรฮีบรูคือ "aleph" และ "beth" และมีความคล้ายคลึงอย่างมากกับอักษรสองตัวแรกในภาษากรีก คือ alpha และ beta เมื่อรวมกันแล้ว ทั้งสองเป็นรากของคำว่า "alphabet" ดังนั้นคำว่า "alpha" (ซึ่งมาจากอักษรฮีบรู aleph) จึงถูกใช้เป็นตัวอักษร เป็นคำ เป็นตัวเลข และยังเป็นหนึ่งในพระนามมากมายของพระเยซูด้วย

เมื่อปีลาตถามคำถามว่า "ความจริงคืออะไร?" พระเยซูได้ตรัสแก่เขาแล้วว่า เหตุที่พระองค์ "เสด็จมาในโลก" และอีกทั้งเหตุที่พระองค์ "ทรงบังเกิด" ก็เพื่อเป็นพยานแก่ "ความจริง" พระองค์ทรงเพิ่มเติมว่า "ทุกคนที่อยู่ฝ่ายความจริง" ย่อมฟังพระสุรเสียงของพระองค์

ความสุขมีแก่ผู้อ่าน และบรรดาผู้ที่ฟังถ้อยคำแห่งคำพยากรณ์นี้ และรักษาสิ่งทั้งหลายที่เขียนไว้ในนั้น เพราะว่าการเวลาใกล้เข้ามาแล้ว วิวรณ์ 1:3

ความจริง: G225—จาก G227; ความจริง: – จริง, X อย่างแท้จริง, ความจริง, สัจจะ. G227—จาก G1 (ในฐานะอนุภาคปฏิเสธ) และ G2990; จริง (ในฐานะที่ไม่ปกปิด): – จริง, อย่างแท้จริง, ความจริง. G1; A. มีต้นกำเนิดจากภาษาฮีบรู; อักษรตัวแรกของอักษรชุด: โดยนัยเชิงอุปมาเท่านั้น (จากการใช้เป็นตัวเลข) คือ ตัวแรก. อัลฟา.

พระเยซูตรัสแก่เขาว่า เราเป็นทางนั้น เป็นความจริง และเป็นชีวิต
ไม่มีใครไดมาถึงพระบิดาได้นอกจากโดยเรา ยอห์น 14:6

เมื่อพระเยซูตรัสว่า “เราเป็น... ความจริง” พระองค์กำลังตรัสว่าพระองค์ทรงเป็นอักษรหนึ่ง เป็นจำนวนหนึ่ง และเป็นถ้อยคำหนึ่ง เพราะอักษรอัลฟา และคำว่าอัลฟา และจำนวนอัลฟา ล้วนเป็น “ความจริง” ทั้งสิ้น ในพระธรรมดาเนียล พระคริสต์ทรงสำแดงพระองค์เองว่าเป็นผู้ทรงนับอันนำอัครรรย ซึ่งเป็นการหมายของคำภาษาฮีบรูว่า “Palmoni” อันได้รับการแปลไว้ว่า “ผู้บริสุทธิ์ผู้หนึ่งซึ่งกล่าวอยู่” ในดาเนียลบทที่แปด

แล้วข้าพเจ้าได้ยืมผู้บริสุทธิ์องค์หนึ่งกำลังพูดอยู่
และผู้บริสุทธิ์อีกองค์หนึ่งได้กล่าวแก่ผู้บริสุทธิ์องค์นั้นผู้ซึ่งกำลังพูดอยู่ว่า
นิมิตเรื่องเครื่องบูชาเผาบูชาประจำวัน และการละเมิดอันก่อให้เกิดความร้างเปล่า
ซึ่งมอบทั้งสถานนมัสการและพลโยธาให้ถูกเหยียบย่ำลงนั้น จะนานเท่าใด? และท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า
จนครบสองพันสามร้อยวัน แล้วสถานนมัสการนั้นจะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ ดาเนียล 8:13, 14

“ผู้บริสุทธิ์องค์หนึ่ง” ในข้อสิบสามนั้นคือ “Palmoni”—ผู้ทรงนับอย่างอัครรรย หรือผู้ทรงนับความถี่
พระธรรมสองข้อนี้เป็นที่ซึ่งคำพยากรณ์เรื่อง 2300 ปี และคำพยากรณ์สองประการเรื่อง 2520 ปี ถูกนำเสนอไว้
คำพยากรณ์ 2300 ปี กล่าวถึง “สถานนมัสการ” และคำพยากรณ์สองประการเรื่อง 2520 ปี กล่าวถึง
“กองทัพ” เพราะทั้งสถานนมัสการและกองทัพจะถูกโรมเหยียบย่ำลง คำพยากรณ์ 2520
ปีเป็นภาพแทนของการเหยียบย่ำสถานนมัสการและประชากรของพระเจ้า
คำพยากรณ์อันลุ่มลึกสามประการซึ่งเชื่อมโยงกัน โดยตั้งอยู่บนเรื่องเวลา ณ
จุดเดียวกันในพระคัมภีร์ที่พระเยซูทรงสำแดงพระองค์เองว่าเป็นผู้ทรงนับความถี่อย่างอัครรรย
มิใช่เพียงว่าพระองค์ทรงเลือกสองข้อนี้เพื่อทรงสำแดงพระองค์เองว่าเป็นจอมเจ้าแห่งเวลาเท่านั้น แต่สองข้อที่พระ
องค์ทรงสำแดงพระองค์นั้นยังระบุถึงเวลาที่พระองค์จะทรงเข้าสู่พันธสัญญาที่อิสราเอลฝ่ายจิตวิญญาณในยุค
ปัจจุบัน และสองข้อนี้ยังเป็นรากฐานและเสาหลักสำคัญของแอ็ดเวนติสม์ด้วย

“พระคัมภีร์ข้อซึ่งเหนือกว่าข้ออื่นทั้งปวง
อันเป็นทั้งรากฐานและเสาหลักสำคัญแห่งความเชื่อเรื่องการเสด็จกลับมาของพระคริสต์
คือถ้อยแถลงที่ว่า ‘ถึงสองพันสามร้อยวัน แล้วสถานนมัสการจะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์’ [ดาเนียล 8:14]”
The Great Controversy, 409.

ในวาระแห่งอวสานเมื่อปี 1798 หนังสือดาเนียลถูกเปิดผนึก
และข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งได้มาถึงในประวัติศาสตร์
เป็นเครื่องหมายแห่งการเพิ่มพูนความรู้ฝ่ายคำพยากรณ์ซึ่งเกิดขึ้นในช่วงขบวนการมิลเลอไรต์
อันเป็นจุดเริ่มต้นของเซเวนธ์เดย์แอ็ดเวนติส เมื่อหนังสือดาเนียลถูกเปิดผนึกแก่พวกมิลเลอไรต์
ข่าวสารจากพัลโมนี—ซึ่งเป็นข่าวสารเรื่องเวลา—ก็เป็นที่เข้าใจ พระวณะของพระเจ้าไม่เคยล้มเหลว
และทรงระบุจุดจบควบคู่กับจุดเริ่มต้นอยู่เสมอ ดังนั้น ในวาระสุดท้ายของแอ็ดเวนติส
จะต้องมีการสำแดงพระลักษณะของพระองค์อย่างแน่นอน ดังเช่นที่มีในประวัติศาสตร์มิลเลอไรต์
ข้อเท็จจริงนี้ตั้งอยู่บนทั้งจุดเริ่มต้นและจุดจบของแอ็ดเวนติส
แต่ยังตั้งอยู่บนความสัมพันธ์ที่ได้กล่าวไว้อย่างชัดเจนระหว่างหนังสือดาเนียลกับหนังสือวิวรณ์ด้วย

ดาเนียลและวิวรณ์เป็นตัวแทนของหนังสือเล่มเดียวกัน และในการเป็นตัวแทนนั้น ทั้งสองเป็นพยานสองคน โดยดาเนียลเป็นคนแรก และวิวรณ์เป็นคนสุดท้าย

“พระธรรมดาเนียลและพระธรรมวิวรณ์เป็นหนึ่งเดียวกัน เล่มหนึ่งเป็นคำพยากรณ์ อีกเล่มหนึ่งเป็นการสำแดง; เล่มหนึ่งเป็นหนังสือที่ถูกผนึกไว้ อีกเล่มหนึ่งเป็นหนังสือที่ถูกเปิดออก”
Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 972.

ดาเนียลและวิวรณ์เป็นหนังสือสองเล่มที่เป็นหนังสือเล่มเดียวกัน เช่นเดียวกับที่พระคัมภีร์เป็นหนังสือเล่มเดียวซึ่งแบ่งออกเป็นพันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่ หรือเป็นการเริ่มต้นและจุดจบ ในวิวรณ์บทที่สิบเอ็ด พยานทั้งสองซึ่งถูกนำเสนอว่าเป็นโมเสสและเอลียาห์นั้น คือพันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่

“เกี่ยวกับพยานทั้งสองนั้น ผู้เผยพระวจนะได้ประกาศต่อไปว่า ‘คนทั้งสองนี่คือ ต้นมะกอกสองต้น และคันทิปะสองคัน ซึ่งยืนอยู่เฉพาะพระพักตร์พระเจ้าแห่งแผ่นดินโลก’ ผู้ประพันธ์เพลงสดุดีได้กล่าวว่า ‘พระวจนะของพระองค์เป็นประทีปแก่เท้าของข้าพระองค์ และเป็นความสว่างแก่ทางของข้าพระองค์’ วิวรณ์ 11:4; สดุดี 119:105 พยานทั้งสองนี้เป็นตัวแทนของพระคัมภีร์ในพันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่”
The Great Controversy, 267.

ดาเนียลและยอห์นเป็นพยานสองคนซึ่งต่างก็ถูกข่มเหง ต่างก็ถูกกวาดไปเป็นเชลย ต่างก็ได้รับแนวเส้นเดียวกันของประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ให้บันทึก ต่างก็เป็นตัวแทนของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน ต่างก็มีชีวิตอยู่ภายหลังการทำลายกรุงเยรูซาเล็ม และต่างก็เป็นสัญลักษณ์แห่งความตายและการฟื้นคืนชีวิต (ยอห์นจากน้ำมันเตอด และดาเนียลจากถ้ำสิงโต)

ดาเนียลชี้ให้เห็นการสำแดงพิเศษประการหนึ่งแห่งพระลักษณะของพระคริสต์ และเขากระทำเช่นนั้นในสองข้อพระคัมภีร์ซึ่งพระวิญญาณแห่งการดลใจเรียกว่า “เสาหลักกลางและรากฐาน” ของคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอดเวนติส ข้อพระคัมภีร์สองข้อนั้นคือ “ศิลายอด” คือศิลาก่อนสุดท้ายที่วางลงในรากฐานซึ่งเป็นสัญลักษณ์แทนผลงานของวิลเลียม มิลเลอร์ ศิลายอดนั้นได้นำความเข้าใจเรื่องสถานนมัสการในสวรรค์ พระราชบัญญัติของพระเจ้า วันสะบาโต การพิพากษาเพื่อการสอบสวน และข่าวของทูตสวรรค์สามองค์แห่งวิวรณ์บทที่สิบสี่มาด้วย ดาเนียลเป็นจุดเริ่มต้นของหนังสือ ยอห์นเป็นจุดจบ.

งานเขียนของยอห์นจะชี้ให้เห็นการสำแดงพระลักษณะของพระคริสต์ในวาระสุดท้ายของอัครทูตในตอนที่เริ่มต้นของอิสราเอลสมัยใหม่ พระองค์ทรงสำแดงพระองค์เองในฐานะผู้ทรงนับอันน่าอัศจรรย์ ผู้ทรงสร้างทุกสิ่งที่เกี่ยวข้องกับคณิตศาสตร์ และในวาระสุดท้ายของอิสราเอลสมัยใหม่ พระองค์กำลังทรงสำแดงพระองค์เองในฐานะนักภาษาศาสตร์อันน่าอัศจรรย์ พระองค์ทรงเป็นผู้สร้างทุกสิ่งที่เกี่ยวข้องกับภาษา ไม่ว่าจะเป็นโครงสร้างของภาษา กฎไวยากรณ์ ถ้อยคำ และแม้กระทั่งตัวอักษรแห่งอักษรานุกรม พระองค์ทรงสร้างการสื่อสารซึ่งสำเร็จขึ้นด้วยถ้อยคำ อยู่ภายใต้กฎไวยากรณ์ ไม่ว่าจะเป็นลายลักษณ์อักษรหรือวาจา และถูกเขียนด้วยอักษรานุกรมที่เป็นไปตามการทรงออกแบบของพระองค์ และยิ่งไปกว่านั้น—พระองค์ทรงเป็นพระวาหะ โดยพระวาหะนั้น พระองค์ทรงเปลี่ยนชาวเลาตีเซียที่ตาบอดและไม่ได้เตรียมพร้อมให้กลายเป็นชาวฟีลาเดลเฟียที่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์

ทรงชำระเขาให้บริสุทธิ์ด้วยความจริงของพระองค์ พระวจนะของพระองค์เป็นความจริง ยอห์น 17:17

คำที่แปลว่า “ชำระให้บริสุทธิ์” หมายถึงการทำให้บริสุทธิ์ ผู้หนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันจะบริสุทธิ์ และพวกเขาจะได้บรรลุสภาพแห่งลักษณะนิสัยนั้นโดย “ความจริง” หรือจะกล่าวได้ว่า โดย “พระวจนะ”

ของพระองค์ เพราะพระเยซูทรงเป็นพระวาทะ และพระองค์ทรงเป็นความจริง

ในปฐมกาลพระวาหะทรงดำรงอยู่ และพระวาหะทรงอยู่กับพระเจ้า และพระวาหะทรงเป็นพระเจ้า พระองค์นั้นทรงอยู่กับพระเจ้าในปฐมกาล สรรพสิ่งทั้งปวงได้ถูกสร้างขึ้นโดยพระองค์ และในบรรดาสิ่งที่ถูกสร้างนั้น มิได้มีสักสิ่งเดียวที่ได้ถูกสร้างขึ้นนอกเหนือพระองค์ ยอห์น 1:1-3

จงสังเกตว่านี่เป็นสิ่งแรกที่ยอห์นเขียนไว้ในพระกิตติคุณของท่าน
แน่นอนว่าสิ่งนี้สอดคล้องคู่ขนานกับสิ่งที่เขียนไว้ในปฐมกาล และเป็นการเพิ่มเติมต่อคำพยานนั้น
โดยระบุให้ชัดเจนยิ่งขึ้นถึงสิ่งที่กล่าวไว้ในปฐมกาลบทที่หนึ่ง

ในปฐมกาล พระเจ้าทรงเนรมิตสร้างฟ้าและแผ่นดิน ปฐมกาล 1:1

คำซึ่งแปลว่า "God" ในข้อหนึ่งเป็นรูปพหูพจน์ จึงชี้ให้เห็นตั้งแต่ "ปฐมกาล"
เลยว่าพระเจ้ามีมากกว่าหนึ่งพระองค์ "ในปฐมกาล" ในพระกิตติคุณยอห์น
พระวาหะทรงอยู่กับพระเจ้าและทรงเป็นพระเจ้า และพระวาหะนั้นทรงเป็นพระผู้สร้าง

พระเยซูทรงเป็นพระวาทะ และพระองค์ได้ทรงก่อให้เกิดพระคัมภีร์ขึ้นโดยการผสานสภาพพระเจ้ากับสภาพมนุษย์
เข้าด้วยกัน—สภาพพระเจ้าเป็นตัวแทนโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์
และสภาพมนุษย์อยู่ในบุคคลของผู้ที่เขียนถ้อยคำในบรรดาหนังสือซึ่งจะต้องถูกส่งไปยังคริสตจักรทั้งหลาย
ดังนั้น พระคัมภีร์จึงเป็นการรวมกันของสภาพมนุษย์และสภาพพระเจ้าเช่นเดียวกับที่พระเยซูทรงเป็น
พระคัมภีร์นั้น แม้จะมีมนุษย์ผู้ตกอยู่ในเนื้อหนังเข้ามาเกี่ยวข้อง ก็ยังศักดิ์สิทธิ์
และแล้วบรรดาผู้ซึ่งจดเขียนพระคัมภีร์นั้นก็ศักดิ์สิทธิ์ด้วยเช่นกัน

เราทั้งหลายยังมีพระวาทะแห่งคำพยากรณ์ที่แน่นอนยิ่งกว่าอีก
ซึ่งท่านทั้งหลายกระทำดีแล้วที่เอาใจใส่ต่อพระวาทะนั้น
เสมือนหนึ่งเอาใจใส่ต่อประทีปซึ่งส่องแสงอยู่ในที่มืด จนกว่ารุ่งอรุณจะปรากฏ
และดาวประจักษ์จะขึ้นในใจของท่านทั้งหลาย จงรู้ข้อนี้ก่อน คือว่า คำพยากรณ์ใด ๆ
ในพระคัมภีร์มิได้เป็นไปตามการตีความของผู้ใดเอง
เพราะว่าคำพยากรณ์ไม่เคยเกิดขึ้นมาโดยความประสงค์ของมนุษย์
แต่บรรดามนุษย์บริสุทธิ์ของพระเจ้าได้กล่าวไปตามที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงดลใจ 2 เปโตร 1:19-21

แม้ว่าผู้เผยพระวาทะทั้งหลายจะเป็นคนบริสุทธิ์ แต่พวกเขาก็ยังคงเป็นมนุษย์ผู้ล้มลงแล้ว
เพราะว่าทุกคนได้ทำบาปและเสื่อมจากพระสิริของพระเจ้า ถึงกระนั้น
พระคัมภีร์ก็เป็นการประสานกันระหว่างความเป็นพระเจ้ายกกับความเป็นมนุษย์ และเป็นสิ่งบริสุทธิ์ เพราะพระวาทะ
ของพระเจ้าได้เสด็จมาเพื่อสำแดงทั้งในพระชนมชีพของพระองค์และในพระวาทะที่ทรงบันทึกไว้ว่า
ความเป็นมนุษย์ที่รวมกับความเป็นพระเจ้าย่อมไม่ทำบาป
สิ่งที่เป็นจริงเกี่ยวกับพระคัมภีร์ก็เป็นจริงเกี่ยวกับพระคริสต์ด้วย เพราะพระองค์คือพระคัมภีร์

พระเยซูทรงรับเอาเนื้อหนังที่มีบาปไว้กับพระองค์เองและไม่เคยทรงกระทำบาปเลย
ดังนั้นจึงทรงเป็นแบบอย่างว่าความเป็นมนุษย์เมื่อรวมกับความเป็นพระเจ้าแล้ว ย่อมไม่กระทำบาป

"เรื่องราวของเบเลเฮ็มเป็นหัวข้อที่ไม่มีวันหมดสิ้น ในเรื่องนี้ได้ซ่อนไว้ซึ่ง 'ความลึกแห่งทรัพย์อันอุดม
ทั้งพระปัญญาและความรู้ของพระเจ้า' โรม 11:33
เราพิศวงในพระราชกิจแห่งการเสียดสของพระผู้ช่วยให้รอด ผู้ทรงแลกพระที่นั่งแห่งสวรรค์กับรางวัล
และแลกความเป็นเพื่อนของเหล่าทูตสวรรค์ผู้ไม่มีสการกับสัตว์ในคอก
ความเยอหยิ่งและการพึ่งตนเองของมนุษย์ถูกตำหนิอยู่ต่อพระพักตร์ของพระองค์ กระนั้น
นี่ยังเป็นเพียงจุดเริ่มต้นแห่งการถ่อมพระองค์ลงอย่างอัศจรรย์ของพระองค์เท่านั้น คงเป็นการถ่อมพระองค์ล

งอย่างแทบจะไร้ขอบเขตแล้วสำหรับพระบุตรของพระเจ้าในการทรงรับเอาธรรมชาติมนุษย์ แม้ในเวลาที่ยังดำรงอยู่ในความบริสุทธิ์ไร้มลทินในเอเดน แต่พระเยซูทรงรับสภาพมนุษย์เมื่อเฝ้าพันธูมนุษย์ได้อ่อนกำลังลงด้วยบาปตลอดสี่พันปี เช่นเดียวกับบุตรทุกคนของอาดัม พระองค์ทรงรับผลแห่งการทำงานของกฎอันยิ่งใหญ่เรื่องการถ่ายทอดทางพันธุกรรมด้วย ผลเหล่านี้เป็นประการใดก็ได้แสดงไว้แล้วในประวัติของบรรพบุรุษฝ่ายโลกของพระองค์ พระองค์เสด็จมาพร้อมด้วยพันธุกรรมเช่นนั้น เพื่อทรงมีส่วนในความทุกข์โศกและการทดลองของเรา และเพื่อประทานแบบอย่างแห่งชีวิตที่ปราศจากบาปแก่เรา” The Desire of Ages, 48.

พระเยซูทรงเป็นพระวาทะ

และทั้งพระเยซูกับพระคัมภีร์ต่างก็เป็นการผสมผสานระหว่างความเป็นมนุษย์กับความเป็นพระเจ้า เมื่อพระเยซูทรงทำให้พระคัมภีร์บังเกิดขึ้นตลอดหลายศตวรรษนั้น พระองค์ได้ทรงวางกฎเกณฑ์ไว้ภายในพระคัมภีร์ เพื่อให้บรรดาผู้ที่จะได้ยินนั้นได้ยิน กฎเกณฑ์ซึ่งควบคุมพระคัมภีร์นั้น ก็เป็นพระลักษณะของพระองค์ด้วย

“ในพระธรรมวิวรณ์ หนังสือหังปวงแห่งพระคัมภีร์มาบรรจบและสิ้นสุดลง ณ ที่นี้คือส่วนที่เติมเต็มของพระธรรมดาเนียล” กิจการของอัครทูต, 585.

คำว่า “complement” หมายถึงการทำให้ถึงความครบถ้วนสมบูรณ์

คำพยานของดาเนียลสิ้นสุดลงในพระธรรมวิวรณ์ ทำให้คำพยานของดาเนียลเป็นจุดเริ่มต้น และพระธรรมวิวรณ์เป็นจุดจบ จุดเริ่มต้นของพระธรรมวิวรณ์ถูกกล่าวซ้ำอีกในตอนท้ายของพระธรรมวิวรณ์ และในข้อแรกของดาเนียลบทที่หนึ่งมีสงครามระหว่างอิสราเอลตามตัวอักษรกับบาบิโลนตามตัวอักษร ซึ่งบาบิโลนเป็นฝ่ายชนะ แต่เมื่อถึงบทสรุปของประวัติศาสตร์แห่งระยะเวลาแห่งการทดลองใน ดาเนียล 11:45, 12:1 บาบิโลนฝ่ายวิญญาณกำลังทำสงครามกับอิสราเอลฝ่ายวิญญาณ และในที่สุด บาบิโลนฝ่ายแพ่ ส่วนอิสราเอลมีชัย ดังเช่นในกรณีของยอห์นในพระธรรมวิวรณ์ จุดเริ่มต้นแห่งคำพยานของดาเนียลก็สอดคล้องกับตอนจบแห่งคำพยานของท่าน เช่นนั้นแล้ว อะไรคือความจริง?

หลักคำสอนเป็นคำที่ใช้ระบุถึงสิ่งที่คณะผู้เชื่อเข้าใจว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้อง จุดมุ่งหมายหรือการใช้งานของคำนี้มีได้จำกัดอยู่เพียงในพระคัมภีร์หรือศาสนาคริสต์เท่านั้น ในสิ่งที่เรียกกันว่าศาสนาคริสต์นั้น น่าจะมี “หลักคำสอน” เท็จมากกว่าหลักคำสอนที่แท้จริง เพราะบาบิโลนฝ่ายจิตวิญญาณ กล่าวคือ สันตะปาปา เป็นกรงขังของนกมลทินและน่ารังทุกชนิด และนกเหล่านั้นเป็นสัญลักษณ์แทนความชั่วร้าย ซึ่งคริสตจักรทั้งหลายคำจูนและปกปิดไว้ด้วยหลักคำสอนเท็จ เช่น คำสอนที่ว่าพระบัญญัติได้ถูกยกเลิกไปแล้ว แต่ก็มีหลักคำสอนที่แท้จริงอยู่

“จิตใจของชาวเบโรอาไม่ได้ถูกคับแคบลงด้วยอคติ พวกเขาเต็มใจที่จะตรวจสอบความจริงแท้ของคำสอนทั้งหลายที่อัครทูตได้ประกาศ พวกเขาศึกษาพระคัมภีร์ มิใช่ด้วยความอยากรู้อยากเห็น แต่เพื่อจะได้เรียนรู้ว่ามีสิ่งใดได้ถูกบันทึกไว้เกี่ยวกับพระเมสสิยาห์ผู้ทรงได้รับพระสัญญา ทุกวันพวกเขาค้นคว้าบันทึกอันได้รับการดลใจ และขณะที่พวกเขาเปรียบเทียบพระคัมภีร์กับพระคัมภีร์ ทูตสวรรค์จากสวรรค์ก็อยู่เคียงข้างพวกเขา ให้ความกระจ่างแก่จิตใจของเขา และประทับความจริงลงในดวงใจของเขา”

“ไม่ว่าความจริงแห่งพระกิตติคุณจะถูกประกาศ ณ ที่ใด ผู้ที่มีความปรารถนาอย่างซื่อตรงที่จะกระทำสิ่งที่ถูกต้องก็จะถูกนำให้ค้นพระคัมภีร์อย่างขยันหมั่นเพียร

หากในเหตุการณ์ช่วงสุดท้ายแห่งประวัติศาสตร์ของโลกนี้ บรรดาผู้ที่ได้รับการประกาศความจริงอันเป็นบททดสอบนั้น จะดำเนินตามแบบอย่างของชาวเบโรอา โดยค้นพระคัมภีร์ทุกวัน และเปรียบเทียบข่าวสารที่นำมาถึงตนกับพระวจนะของพระเจ้าแล้ว ทุกวันนี้ก็คงจะมีคนจำนวนมากที่ซื่อสัตย์ต่อข้อบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติของพระเจ้า แทนที่จะมีอยู่เพียง comparatively few ดังที่เป็นอยู่ในบัดนี้ แต่เมื่อมีการนำเสนอความจริงแห่งพระคัมภีร์ที่ไม่เป็นที่นิยม คนจำนวนมากกลับปฏิเสธที่จะทำการตรวจสอบเช่นนี้ แม้พวกเขาจะไม่สามารถโต้แย้งคำสอนอันชัดเจนของพระคัมภีร์ได้ แต่กระนั้นพวกเขาก็ยังแสดงความลังเลอย่างยิ่งที่จะศึกษาหลักฐานต่าง ๆ ที่ได้เสนอให้ บางคนสันนิษฐานว่า แม้หลักคำสอนเหล่านี้จะเป็นความจริงจริง ๆ ก็มีความสำคัญเพียงเล็กน้อยว่าพวกเขาจะยอมรับความสว่างใหม่หรือไม่ และพวกเขาก็ยึดติดอยู่กับนิยายอันน่าพอใจซึ่งศัตรูใช้เพื่อนำจิตวิญญาณทั้งหลายให้หลงทาง ดังนั้น จิตใจของพวกเขาจึงถูกทำให้มืดบอดด้วยความหลงผิด และพวกเขาก็ถูกแยกออกจากสวรรค์”

“ทุกคนจะถูกพิพากษาตามความสว่างที่ได้ประจักษ์แก่เขาแล้ว องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงส่งบรรดาทูตของพระองค์ออกไปพร้อมด้วยข่าวสารแห่งความรอด และผู้ที่ได้ยินนั้น พระองค์จะทรงถือว่าเขาต้องรับผิดชอบต่อวิธีที่เขาปฏิบัติต่อกฎของพระเจ้าที่ใช้ของพระองค์ ผู้ที่แสวงหาความจริงด้วยใจจริงจะตรวจสอบคำสอนที่นำเสนอแก่เขาอย่างรอบคอบ โดยอาศัยความสว่างจากพระวจนะของพระเจ้า” กิจการของอัครทูต, 231, 232.

มี “คำสอน” ซึ่งเป็น “ความจริงแห่งข่าวประเสริฐ” และจำเป็นต้องได้รับการตรวจสอบ บางประการ (หากไม่ใช่ทั้งหมด) เป็น “ความจริงที่ใช้ทดสอบ” สะบาโตเป็นความจริงที่ใช้ทดสอบซึ่งเข้าใจได้โดยง่าย มีทั้งคำสอนที่แท้และคำสอนเท็จ คำสอนที่แท้บางประการนำเสนอการทดสอบแก่บรรดาผู้ที่ได้ยินคำนั้น ยังมีความจริงอีกประเภทหนึ่งซึ่งถูกกำหนดไว้สำหรับช่วงเวลาเฉพาะ ความจริงเหล่านี้เรียกว่า “ความจริงประจำกาล”

“มีความจริงอันล้ำค่ามากมายบรรจุอยู่ในพระวจนะของพระเจ้า แต่สิ่งที่ฝูงแกะต้องการในเวลานี้คือ ‘ความจริงสำหรับปัจจุบันกาล’ ข้าพเจ้าได้เห็นอันตรายที่ผู้สื่อข่าวทั้งหลายจะหันเหออกจากประเด็นสำคัญของความจริงสำหรับปัจจุบันกาล ไปหมกมุ่นอยู่กับหัวข้อทั้งหลายที่มีได้เอื้อต่อการรวมฝูงแกะให้เป็นหนึ่งเดียวและการชำระจิตวิญญาณให้บริสุทธิ์ ณ ที่นี้ชาตานจะฉวยเอาทุกโอกาสเท่าที่เป็นไปได้เพื่อป้อนทำลายพระราชกิจ”

“แต่เรื่องต่าง ๆ เช่น สถานนมัสการ อันสัมพันธ์กับ 2300 วัน พระบัญญัติของพระเจ้า และความเชื่อของพระเยซูนั้น เหมาะสมอย่างยิ่งที่จะอธิบายการเคลื่อนไหวเรื่องการเสด็จมาครั้งก่อน ในอดีต และแสดงให้เห็นว่าตำแหน่งปัจจุบันของเราคืออะไร สถาปนาความเชื่อของผู้ที่ยังสงสัย และให้ความแน่นอนแก่นาคตอันรุ่งโรจน์ ข้าพเจ้าได้เห็นบ่อยครั้งว่า สิ่งเหล่านี้เป็นหัวข้อสำคัญที่บรรดาผู้ส่งสารควรเน้นย้ำอยู่เสมอ” Early Writings, 63.

ชาวแอดเวนติสต์มักใช้ข้อความตอนนีเพื่อหลีกเลี่ยงสิ่งที่ข้อความนั้นกล่าวไว้อย่างแท้จริง พวกเขาโต้แย้งว่า สิ่งทั้งปวงที่ควรได้รับการเน้นย้ำในข่าวสารแห่ง “ความจริงสำหรับกาลปัจจุบัน” ของเราก็คือ สถานนมัสการ 2300 วัน พระบัญญัติทั้งหลาย และความเชื่อของพระเยซู พวกเขากล่าวอ้างเช่นนี้เพื่อหลีกเลี่ยงสิ่งที่ถูกระบุไว้เกี่ยวกับหัวข้อทั้งสิ้น

จุดประสงค์ของความจริงยิ่งใหญ่ประการนี้คือ ความจริงเหล่านี้ได้ถูก “จัดไว้อย่างสมบูรณ์แบบเพื่ออธิบายขบวนการแอดเวนต์ในอดีต และแสดงให้เห็นว่าตำแหน่งปัจจุบันของเราคืออะไร สถาปนาความเชื่อของผู้ที่ยังสงสัย และประจักษ์ความแน่นอนแก่นาคตอันรุ่งโรจน์”

หลักคำสอนแห่งสัจธรรมปัจจุบันทั้งสี่ประการนี้ถูกกำหนดไว้เพื่อแสดงให้เห็นว่า การเริ่มต้นของแอ็ดเวนติสม์ (ขบวนการแอ็ดเวนตีในอดีต) เป็นภาพประกอบของจุดจบของแอ็ดเวนติสม์ (ตำแหน่งปัจจุบันของเรา) หลักคำสอนสำคัญทั้งสี่ประการนั้นถูก "จัดไว้อย่างสมบูรณ์แบบ" เพื่ออธิบายหลักการที่ว่า จุดจบได้รับการแสดงเป็นภาพโดยจุดเริ่มต้น ตามข้อความแห่งการ دلใจตอนนี้ นี่คือ "สัจธรรมปัจจุบัน" ที่ "ฝูงแกะต้องการในเวลา"

อิสราเอลโบราณคือจุดเริ่มต้นของอิสราเอล และอิสราเอลสมัยใหม่คือจุดสิ้นสุด อิสราเอลตามตัวอักษรในสมัยโบราณเป็นแบบอย่างของประชากรเซเวนต์เดย์แอ็ดเวนติสต์ตั้งแต่เวลาแห่งที่สุดปลายในปี 1798 จนถึงกฎหมายวันอาทิตย์ ก่อนการเสด็จมาครั้งแรกของพระคริสต์ "present truth" เป็นสิ่งที่พวกเขายิวมองไม่เห็น เพราะเขาทั้งหลายตาบอด (Laodicean) เนื่องจากการพึ่งพาธรรมนิยมและประเพณีสืบทอดกันมา

"เราต้องการเข้าใจยุคสมัยที่เรามีชีวิตอยู่ เรามีได้เข้าใจมันแม้เพียงครั้งเดียว เรามีได้รู้มันอย่างถ่องแท้แม้เพียงครั้งเดียว
ใจของข้าพเจ้าสิ้นส่านอยู่ภายในเมื่อข้าพเจ้าคิดถึงศัตรูที่เราต้องเผชิญนั้นว่าเป็นศัตรูเช่นไร และเราเตรียมตนไว้เพื่อต่อกรกับเขาอย่างบกพร่องเพียงใด การทดลองทั้งหลายของชนชาติอิสราเอล และท่าทีของพวกเขาในระยะก่อนการเสด็จมาครั้งแรกของพระคริสต์ ได้ถูกนำเสนอแก่ข้าพเจ้าแล้วแล้วแล้ว เพื่อเป็นภาพประกอบถึงฐานะของประชากรของพระเจ้าในประสบการณ์ของพวกเขา ก่อนการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์—ว่าศัตรูได้แสวงหาทุกโอกาสเพื่อเข้าครอบงำความคิดจิตใจของพวกเขาอย่างไร และในวันนี้เขาก็กำลังพยายามทำให้จิตใจของผู้รับใช้ของเจ้ามืดบอด เพื่อพวกเขาจะไม่สามารถ discern ความจริงอันล้ำค่าได้" Selected Messages, book 2, 406.

ตามข้ออ้างอิงถัดไปของเรา พวกยิวได้สูญเสียการมองเห็น "ความจริงดั้งเดิมของพระเจ้า" ไป และความจริงดั้งเดิมนั้นสำหรับพวกยิวก็คือประวัติศาสตร์แห่งการทรงช่วยกู้ให้พ้นจากอียิปต์ ประวัติศาสตร์แห่งการทรงช่วยกู้นั้นเป็นความจริงดั้งเดิมของพวกเขา เป็นความจริงที่พวกเขาได้รับคำสั่งให้สั่งสอนแก่บุตรหลานของตนตลอดทุกชั่วอายุของพวกเขา พวกเขาได้ล้มเหลว เช่นเดียวกับที่แอ็ดเวนติสม์ได้ล้มเหลว เพื่อจะทรงนำเสนอความจริงแก่พวกยิวที่ตาบอดนั้น พระเยซูได้ทรงวางความจริงไว้ในกรอบหนึ่ง

"ในสมัยของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด พวกยิวได้กลับฟังอัญมณีล้ำค่าแห่งความจริงไว้ด้วยกองขยะแห่งธรรมนิยม ประเพณีและนิยายปรัมปราเสียจนไม่อาจแยกแยะสิ่งที่จริงออกจากสิ่งที่เท็จได้ พระผู้ช่วยให้รอดเสด็จมาเพื่อจัดกองขยะแห่งความเชื่อ โชคลางและความผิดพลาดที่ยึดถือกันมาเนิ่นนานออกไป และเพื่อประดับอัญมณีแห่งพระวาทะของพระเจ้าไว้ในกรอบแห่งความจริง หากพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดจะเสด็จมาหาเราในเวลาเช่นเดียวกับที่พระองค์เสด็จมาหาพวกยิว พระองค์ก็จะต้องทรงกระทำพระราชกิจที่คล้ายกัน คือทรงจัดกองขยะแห่งธรรมนิยม ประเพณีและพิธีกรรมออกไป พวกยิวถูกรบกวนอย่างยิ่งเมื่อพระองค์ทรงกระทำพระราชกิจนี้ พวกเขาได้สูญเสียการมองเห็นความจริงดั้งเดิมของพระเจ้าไป แต่พระคริสต์ทรงนำความจริงนั้นกลับมาให้ปรากฏอีกครั้ง งานของเราคือปลดปล่อยความจริงอันล้ำค่าของพระเจ้าให้พ้นจากความเชื่อโชคลางและความหลงผิด"

"สัจธรรมอันทรงพระสิริได้ถูกฝังไว้ให้พ้นจากสายตา และถูกทำให้หม่นหมองไว้ประกายและไม่นำดึงดูดด้วยความหลงผิดและความมมมาย พระเยซูทรงเผยแสงสว่างของพระเจ้า

และทรงนำความรุ่งโรจน์อันงดงามของความจริงออกมาปรากฏในพระสิริอันเป็นของพระเจ้าอย่างครบถ้วน บรรดาผู้มีใจซื่อตรงยอมเต็มไปด้วยความชื่นชมยกย่อง
ใจของเขาทั้งหลายถูกดึงดูดด้วยความรักอันบริสุทธิ์ไปหาพระองค์
ผู้ทรงนำอภัยโทษแห่งสัจธรรมออกมาและทรงสำแดงสิ่งเหล่านั้นแก่ความเข้าใจของเขา”

“พวกยิวเข้าใจความจริงอยู่บางส่วน และสั่งสอนพระวจนะของพระเจ้าอยู่บางส่วน; แต่พวกเขามีได้เข้าใจถึงลักษณะที่แผ่ไพศาลไกลของพระราชบัญญัติของพระเจ้า พระคริสต์ทรงกวาดล้างเศษซากแห่งธรรมเนียมประเพณี และทรงสำแดงแก่นแท้และหัวใจอันแท้จริงแห่งพระประสงค์ของพระเจ้า เมื่อพระองค์ทรงกระทำเช่นนั้น พวกเขาก็เดือดดาลจนเกินควบคุม
พวกเขาแพร่ข่าวเท็จจากเมืองหนึ่งไปยังอีกเมืองหนึ่งว่าพระคริสต์กำลังทำลายพระราชกิจของพระเจ้า แต่ในขณะที่พระเยซูทรงเลิกแบบพิธีเดิมนั้น พระองค์ก็ทรงสถาปนาความจริงเก่าแก่ขึ้นมาใหม่ โดยทรงวางความจริงเหล่านั้นไว้ในโครงสร้างแห่งความจริง พระองค์ทรงทำให้ความจริงเหล่านั้นสอดคล้องและเชื่อมโยงเข้าด้วยกัน จนเป็นระบบแห่งความจริงที่ครบถ้วนและสมบูรณ์ นี่คือพระราชกิจที่พระเจ้าช่วยให้รอดของเราได้ทรงกระทำ; และบัดนี้เราจะทำอย่างไร? เราจะไม่ทำงานให้สอดคล้องกับพระคริสต์หรือ? เราจะปล่อยให้คำเล่าลือเป็นสิ่งปกครองเราหรือ? เราจะปล่อยให้หมิ่นในภาพของเราเองบดบังความสว่างของพระเจ้าจากเราหรือ? เราจะต้องอ่านด้วยความเอาใจใส่ ฟังด้วยความเข้าใจ และสั่งสอนผู้อื่นด้วยในสิ่งทั้งปวงที่เราได้เรียนรู้มา เราต้องหิวกระหายอยู่เสมอเพื่อขนมปังแห่งชีวิต แสงหาหน้าแห่งชีวิตและหิมะแห่งเลบานอนอยู่เสมอ เพื่อเราจะสามารถนำประชาชนไปสู่หน้าอันมีชีวิตและเป็นขึ้นจากบ่อน้ำพุแห่งความจริงได้” Review and Herald, June 4, 1889.

ในการเสด็จมาครั้งแรกของพระองค์ พระเยซูได้ “ทรงสถาปนาความจริงเก่าขึ้นมาใหม่ โดยทรงวางไว้ในโครงสร้างแห่งความจริง พระองค์ทรงจับคู่และเชื่อมโยงความจริงเหล่านั้นเข้าด้วยกัน จนเป็นระบบความจริงที่ครบถ้วนและสมบูรณ์” พระเยซูทรงใช้ประวัติศาสตร์ ณ เบื้องต้นของอิสราเอลโบราณเพื่อสถาปนาความจริงเก่าขึ้นมาใหม่ และพระองค์ทรงกระทำเช่นนั้นโดยการจับคู่ความจริงเหล่านั้น (ตามหัวข้อ) และเชื่อมโยงเข้าด้วยกัน (อย่างขนานกัน ทีละบรรทัด)
พระองค์ทรงกระทำเช่นนั้นเพื่อปลดปล่อยพวกยิวจากธรรมเนียมและประเพณีที่ได้ทำให้พวกเขาตาบอด ประวัติศาสตร์นั้นคือประวัติศาสตร์ปลายสุดของอิสราเอลตามตัวอักษร

อัครทูตกำลังทำซ้ำประวัติศาสตร์แห่งบันปลายของอิสราเอลโบราณ และกรอบงานที่จะวางความจริงลงไป เพื่อจัดความมืดบอดแบบเลาดีเซียอันเกิดจากธรรมเนียมและจารีตนั้น กำลังสำเร็จขึ้นในเวลานี้ เช่นเดียวกับเมื่อพระคริสต์ทรงมีปฏิสัมพันธ์กับพวกยิว “ความจริงเก่า” จะต้องถูกวางไว้ใน “กรอบงาน” ของความจริง เพื่อรวบรวมแนวคำพยากรณ์ต่าง ๆ เข้ากับแนวคำพยากรณ์อื่น ๆ “บรรทัดซ้อนบรรทัด” อย่างขนานกัน เพื่อจุดประสงค์ในการอาจปลดปล่อยชาวเลาดีเซียคนหนึ่งจากความมืดบอดของตน พระคริสต์ทรงเป็นแบบอย่างของเราในทุกสิ่ง!

มีความจริงต่าง ๆ ในพระคัมภีร์ที่ถูกกระทำว่าเป็นหลักคำสอน และ “มีความจริงอันอัศจรรย์มากมาย” แต่ยังมี “ความจริงสำหรับปัจจุบัน” ด้วย ซึ่งเป็น “บททดสอบแก่ประชาชนของ” “ชัวอาย” ที่มีชีวิตอยู่ในเวลาที่ความจริงนั้นถูกเปิดเผย ในเชิงคำพยากรณ์ เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นในชัวอายที่สี่ของแอ็ดเวนติส และ “ความจริงสำหรับปัจจุบัน” “ซึ่งเป็นบททดสอบสำหรับชัวอายนี้” มิได้เป็นบททดสอบสำหรับชัวอายก่อน ๆ ของแอ็ดเวนติส

“ในพระคัมภีร์มีบางสิ่งที่เข้าใจได้ยาก และตามถ้อยคำของเปโตรนั้น คนที่ขาดความรู้และไม่มั่นคงก็บิดเบือนสิ่งเหล่านั้นไปสู่ความพินาศของตนเอง เราอาจไม่สามารถอธิบายความหมายของพระคัมภีร์ทุกตอนในชีวิตนี้ได้ แต่จะไม่มีประเด็นสำคัญยิ่งแห่งความจริงเชิงปฏิบัติใดที่ถูกปกคลุมไว้ด้วยความสับสน เมื่อถึงเวลาซึ่งตามการทรงจัดเตรียมของพระเจ้า โลกจะต้องถูกทดสอบด้วยความจริงสำหรับกาลเวลานั้น จิตใจทั้งหลายจะถูกพระวิญญาณของพระองค์ทรงกระตุ้นให้ค้นพระคัมภีร์ แม้ด้วยการอดอาหารและการอธิษฐาน จนกระทั่งข้อเชื่อมโยงแต่ละข้อได้รับการค้นพบและถูกร้อยรวมเข้าเป็นสายโซ่อันสมบูรณ์ ทุกข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้อโดยตรงกับความจริงของจิตวิญญาณทั้งหลายจะถูกทำให้กระจ่างชัดเจน ไม่มีผู้ใดจำเป็นต้องหลงผิดหรือดำเนินอยู่ในความมืด”

“เมื่อเราได้ติดตามไปตามสายโซ่แห่งคำพยากรณ์แล้ว ความจริงที่ทรงสำแดงสำหรับยุคสมัยของเราก็ได้ปรากฏให้เห็นและได้รับการอธิบายอย่างชัดเจน เราต้องรับผิดชอบต่อสิทธิพิเศษที่เราได้รับ และต่อความสว่างซึ่งส่องลงบนวิถีทางของเรา บรรดาผู้ที่มิชีวิตอยู่ในชนรุ่นก่อน ๆ ก็ต้องรับผิดชอบต่อความสว่างที่ทรงอนุญาตให้ส่องมายังพวกเขา จิตใจของพวกเขาได้ถูกฝึกฝนเกี่ยวกับข้อพระคัมภีร์ต่าง ๆ ซึ่งเป็นบททดสอบพวกเขา แต่พวกเขามีได้เข้าใจความจริงทั้งหลายดังที่เราเข้าใจ พวกเขามีได้ต้องรับผิดชอบต่อความสว่างที่พวกเขาไม่มี พวกเขามีพระคัมภีร์เช่นเดียวกับเรา แต่เวลาสำหรับการคลี่คลายความจริงพิเศษที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์เปิดฉากแห่งประวัติศาสตร์ของโลกนี้ คือในชนรุ่นสุดท้ายที่จะมีชีวิตอยู่บนแผ่นดินโลก”

“ความจริงพิเศษทั้งหลายได้รับการปรับให้เหมาะสมกับสภาพของคนแต่ละชั่วอายุที่ได้ดำรงอยู่ ความจริงสำหรับปัจจุบัน ซึ่งเป็นบททดสอบแก่ประชาชนในชั่วอายุนี้ มิได้เป็นบททดสอบแก่ประชาชนในชั่วอายุที่ล่วงไปนานแล้ว หากความสว่างซึ่งบัดนี้ส่องมาถึงเราเกี่ยวกับวันสะบาโตแห่งพระบัญญัติข้อที่สี่ ได้ถูกประทานแก่ผู้คนในชั่วอายุทั้งหลายในอดีตแล้ว พระเจ้าก็จะทรงถือว่าพวกเขาต้องรับผิดชอบต่อความสว่างนั้น” Testimonies, volume two, 692, 693.

สำหรับผู้ที่อาจประสงค์จะปฏิเสธว่ามีอยู่สี่ยุคคนในประวัติศาสตร์แห่งแอ็ดเวนติสม์ ข้าพเจ้าขอชี้ท่านไปยังตารางของฮาบากุก วิธีที่เรียบง่ายมากในการเข้าใจข้อเท็จจริงนี้ก็คือ ชื่อเลาตีเซียมีความหมายว่า ชนชาติที่ถูกพิพากษา การเริ่มต้นของแอ็ดเวนติสม์ได้ประกาศการเปิดขึ้นของการพิพากษา และการสิ้นสุดของแอ็ดเวนติสม์ประกาศการปิดฉากของการพิพากษา การปิดฉากของการพิพากษาเกิดขึ้นในยุคคนที่สามและที่สี่

เจ้าอย่าทำรูปเคารพสลักสำหรับตน หรือรูปจำลองใด ๆ ของสิ่งซึ่งอยู่ในฟ้าสวรรค์เบื้องบน หรือซึ่งอยู่ในแผ่นดินเบื้องล่าง หรือซึ่งอยู่ในน้ำใต้แผ่นดินนั้น เจ้าอย่ากราบไหว้หรือปรนนิบัติสิ่งเหล่านั้น เพราะเราคือพระยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้า เป็นพระเจ้าผู้หวงแห่น เอาโห้ความชั่วช้าของบิดาตกแก่บุตรจนถึงชั่วที่สามและชั่วที่สี่ของผู้ที่เกลียดชังเรา และสำแดงพระเมตตาต่อคนที่รักเราและรักษาบัญญัติของเรา จนถึงพันชั่วอายุคน อพยพ 20:4-6

เมื่อสิ้นสุดการพิพากษา คนรุ่นสุดท้ายของแอ็ดเวนติสม์แบบเลาตีเซีย (ชนชาติที่ถูกพิพากษา) จะถูกพิพากษาและถูกทรงคายออกจากพระโอษฐ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า ดังเช่นอิสราเอลในสมัยโบราณเมื่อคราวการทำลายกรุงเยรูซาเล็ม หลักคำสอนตามพระคัมภีร์คือความจริง และยังมีความจริงเพื่อการทดสอบ และแล้วก็มีความจริงสำหรับปัจจุบัน

ความจริงสำหรับปัจจุบันย่อมเป็นความจริงเพื่อการทดสอบเสมอ

แต่คำนี้ชี้เฉพาะถึงความจริงเพื่อการทดสอบที่ทรงจัดไว้เป็นพิเศษสำหรับคนรุ่นที่กำลังมีชีวิตอยู่ในเวลานั้น
อย่างไรก็ดี ความเป็นจริงของเรื่องนี้น่าจะเป็นว่า ความจริงใด ๆ จากพระวจนะของพระเจ้าที่เราเลือกจะปฏิเสธ
ความจริงนั้นก็เพียงได้กลายเป็นความจริงเพื่อการทดสอบที่เราเพียงสอบตกไปนั่นเอง

พระเยซูทรงเป็นพระวจนะของพระเจ้า และพระองค์ทรงเป็นความจริง พระองค์ได้ตรัสแก่ปีลาตว่า เหตุที่พระองค์
“เสด็จมา” “ในโลก” ก็เพื่อ “เป็นพยานฝ่ายความจริง” และทุกคนที่ได้ยินพระสุรเสียงของพระองค์
“ก็เป็นฝ่ายความจริง” คำว่า “ความจริง” ที่ปีลาตและพระเยซูตรัสถึงนั้น มาจากคำภาษาฮีบรูคำหนึ่งซึ่งแปลว่า
“ความจริง” และปรากฏอยู่หนึ่งร้อยยี่สิบเจ็ดครั้งในพันธสัญญาเดิม คำภาษาฮีบรูนั้น (H571)
ได้รับการแปลเป็นคำภาษาอังกฤษหลากหลายคำ แต่ในพันธสัญญาเดิม คำนี้ได้รับการแปลว่า “truth”
ถึงเก้าสิบสองครั้ง คำนี้เป็นคำหนึ่งในบรรดาคำที่ทรงพลังอย่างลึกซึ้งในหลายระดับ

คำที่แปลว่า “ความจริง” ในพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิมประกอบด้วยอักษรฮีบรูสามตัว และในอักษรฮีบรูนั้น
อักษรแต่ละตัวมีความหมายจำเพาะของตนเอง

ดังนั้นคำซึ่งประกอบขึ้นจากอักษรเหล่านี้จึงผานความหมายรวมของอักษรแต่ละตัวเข้าด้วยกัน
เพื่อก่อให้เกิดความหมายสูงสุดของคำนั้น คำว่า “ความจริง” ประกอบขึ้นจากอักษรฮีบรูสามตัว
คืออักษรตัวแรกของอักษรฮีบรู อักษรตัวหนึ่งที่อยู่ตรงกลาง และอักษรตัวสุดท้ายของอักษรฮีบรู “ความจริง”
ในพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิมจึงถูกแทนด้วยอักษรตัวแรกและอักษรตัวสุดท้ายของอักษร
พร้อมด้วยอักษรตัวหนึ่งที่อยู่ตรงกลาง!

นี่คือคำจำกัดความของ “กฎแห่งการกล่าวถึงครั้งแรก” ตามพระคัมภีร์
การที่ประเด็นหนึ่งถูกนำเสนอเป็นครั้งแรกคือการอ้างอิงที่สำคัญที่สุดสำหรับคำนั้น ซึ่งเป็นเมล็ดพันธุ์
และในเมล็ดพันธุ์นั้นมีสารพันธุกรรมทั้งหมดที่จำเป็นสำหรับก่อกำเนิดเรื่องราวทั้งสิ้น
ประการที่สำคัญรองลงมาใน “กฎแห่งการกล่าวถึงครั้งแรก” คือการอ้างอิงครั้งสุดท้าย เพราะ ณ ที่นั้น
เรื่องราวทั้งปวงที่เกิดขึ้นระหว่างจุดเริ่มต้นและจุดจบจะถูกเชื่อมโยงเข้าด้วยกัน “ในพระธรรมวิวรณ์
หนังสือทุกเล่มของพระคัมภีร์มาบรรจบกันและสิ้นสุดลง”
และพระธรรมวิวรณ์คือหนังสือเล่มสุดท้ายของพระคัมภีร์

คำภาษาฮีบรูสำหรับคำว่า “truth” ที่เรากำลังพิจารณาอยู่นั้น เริ่มต้นด้วยอักษร “Aleph”
อักษรตัวที่สิบสามคือ “Mem” และอักษรตัวที่ยี่สิบสองซึ่งเป็นตัวสุดท้ายคือ “Tav” แน่นอนว่า
ความหมายเชิงนัยของอักษรเหล่านี้ย่อมมีความแตกต่างกันอยู่บ้าง
ขึ้นอยู่กับนักภาษาศาสตร์แต่ละท่านที่ท่านอ้างอิงเพื่อขออนุญาต
แต่คำนิยามโดยทั่วไปนั้นให้ข้อมูลที่นำไปให้ความกระจ่างอย่างยิ่ง

N (อาเลฟ): อักษรตัวแรกของอักษรฮีบรู และมักเชื่อมโยงกับความเป็นเอกภาพ
อีกทั้งเป็นตัวแทนของพระเจ้าและความเป็นนิรันดร์
โดยเป็นสัญลักษณ์ของความเชื่อมโยงระหว่างพระเจ้ากับสรรพสิ่งทรงสร้าง

D (เมม): อักษรตัวที่สิบสามของอักษรฮีบรู และมักเกี่ยวข้องกับน้ำ

T (ทาว): อักษรตัวสุดท้ายของอักษรฮีบรู และมีความหมายว่า “เครื่องหมาย” หรือ “สัญลักษณ์”
อักษรนี้มักเชื่อมโยงกับแนวคิดเรื่องความสมบูรณ์ครบถ้วน หรือ “ตราประทับ” แห่งการทรงสร้าง
ในภาษาฮีบรูโบราณ อักษร Tav มีรูปร่างเป็นกางเขน

คำภาษาฮีบรูที่แปลว่า “ความจริง” ซึ่งเรากำลังพิจารณาอยู่นี้ ประกอบด้วยตัวอักษรสามตัว
ซึ่งเมื่อรวมกันแล้วเป็นตัวแทนของชาวประเสริฐนิรันดร์ อะไรวะ? ข้อนี้ย่อมสังเกตเห็นได้โดยง่าย

หากท่านเข้าใจว่าข่าวสารของทูตสวรรค์ทั้งสามคือข่าวประเสริฐนินร์ ทั้งนี้ยอมเป็นที่สังเกตได้ เพราะคำนิยามของตัวอักษรทั้งสามนี้เป็นตัวแทนของข่าวสารของทูตสวรรค์ทั้งสาม।

ทูตสวรรค์องค์แรกแห่งวิวรรณ์บทที่สิบสี่ได้ชี้ให้เห็นข่าวประเสริฐอันเป็นนิത്യ แล้วจึงบอกแก่โลกทั้งสิ้นให้ “ยำเกรงพระเจ้า” และถวายพระเกียรติแด่พระองค์โดยการนมัสการพระผู้ทรงสร้าง คำนิยามของ (Aleph) ซึ่งเป็นอักษรตัวแรกในบรรดาอักษรสามตัวนั้น คือ “พระเจ้าผู้ทรงสภาพพระเจ้าและทรงดำรงอยู่ชั่วนิรันดร์ และในฐานะที่ทรงเป็นพระผู้สร้างของมนุษยชาติ ทรงเป็นพระเจ้าที่มนุษย์ทั้งหลายควรมายำเกรงและนมัสการด้วยความเคารพ”

อาเลฟเป็นสัญลักษณ์แทนข่าวสารของทูตสวรรค์องค์แรก।

ข่าวสารของทูตสวรรค์ที่สองทรงเรียกมนุษย์ให้ออกมาจากบาปโลน กำหนดช่วงเวลาทีพระวิญญาณบริสุทธิ์ถูกเปล่งมา และซึ่งการกบฏของบาปโลน ความหมายของ (Mem) สัมพันธ์กับน้ำ (สัญลักษณ์ของการทรงเทพวิญญาณ) และเป็นตัวอักษรลำดับที่สิบสามของอักษร โดยที่เลขสิบสามเป็นสัญลักษณ์ของการกบฏ ดังนั้นจึงซึ่งบาปโลน Mem เป็นตัวแทนของข่าวสารของทูตสวรรค์ที่สอง

ทูตสวรรค์องค์ที่สามเตือนมนุษย์มิให้รับเครื่องหมายของสัตว์ร้าย และชี้ให้เห็นผู้นมัสการอยู่สองจำพวกกับพระพิโรธของพระเจ้า คำนิยามของ (Tav) คือ มันเป็นตัวแทนของ “เครื่องหมาย” (เครื่องหมายของสัตว์ร้าย) และเป็นตัวแทนของตราแห่งการทรงสร้าง (ตราประทับของพระเจ้า) ตัวอักษรนั้นเองมีรูปร่างเป็นกางเขน Tav เป็นตัวแทนของข่าวสารของทูตสวรรค์ที่สาม

“ตราประทับของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ ซึ่งประทับไว้บนหน้าผากของประชากรของพระองค์นั้น คืออะไร? ตราประทับคือเครื่องหมายซึ่งทูตสวรรค์อ่านได้ แต่นัยตามมนุษย์อ่านไม่ได้; เพราะทูตสวรรค์ผู้ทำลายจะต้องมองเห็นเครื่องหมายแห่งการไถ่. จิตใจที่มีปัญญาได้เห็นหมายสำคัญแห่งกางเขนที่คาลาเรียบบุตรชายและบุตรหญิงทั้งหลายซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงรับเป็นบุตร. บาปแห่งการละเมิดพระราชบัญญัติของพระเจ้าถูกขจัดออกไป. เขาทั้งหลายสวมอาภรณ์สำหรับงานอภิเชกสมรส และเชื่อฟังพร้อมทั้งซื่อสัตย์ต่อพระบัญชาทั้งปวงของพระเจ้า.”

“องค์พระผู้เป็นเจ้าจะไม่ทรงยกโทษแก่ผู้รู้ความจริง หากเขามิได้เชื่อฟังพระบัญชาของพระองค์ทั้งในคำพูดและในการกระทำ” Maranatha, 243.

คำภาษาฮีบรูที่แปลว่า “ความจริง” ประกอบด้วยอักษรสามตัว ซึ่งแต่ละตัวล้วนมีความหมายจำเพาะของตนเอง ความหมายทั้งสามนั้นยังเป็นความหมายของข่าวของทูตสวรรค์สามองค์ด้วย อีกทั้งยังเป็นความหมายของข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งด้วย เพราะข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งคือข่าวสารในตอนต้นของขบวนการแอ็ดเวนตีสม์ และข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่สามคือข่าวสารในตอนปลายของขบวนการแอ็ดเวนตีสม์ เนื่องด้วยพระเยซูทรงใช้ตอนต้นเป็นภาพประกอบของตอนปลาย ทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งจึงมีหมุดหมายเชิงพยากรณ์ทั้งสิ้นของข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่สาม ดังนั้น ความหมายของอักษรฮีบรูทั้งสามตัวจึงกลายเป็นสัญลักษณ์ไม่เพียงของข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่สามเท่านั้น แต่ยังเป็นสัญลักษณ์ของข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งด้วย

ยอห์นในพระธรรมวิวรณ์ได้รับบัญชาให้เขียนสิ่งทั้งหลายซึ่งเป็นอยู่ในขณะนั้น และในการกระทำนั้นเอง เขาก็จะได้เขียนสิ่งทั้งหลายซึ่งจะเกิดขึ้นในอนาคตพร้อมกันไปด้วย เขาได้บันทึกจุดเริ่มต้นไว้เพื่อให้เห็นภาพของจุดจบอย่างชัดเจน โดยไม่มีความกำกวมใด ๆ

เซเวนต์เดย์แอ็ดเวนติสต์ได้รับการแจ้งให้ทราบแล้วให้ศึกษาและประกาศข่าวสารของพวกมิลเลอไรต์ ซึ่งคือข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง ในการศึกษาและประกาศความจริงเหล่านั้นและประวัติศาสตร์นั้น เราก็จะกำลังประกาศข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สาม และกำลังทำให้ประวัติศาสตร์ของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งเกิดซ้ำอีกครั้งหนึ่ง.

“พระเจ้ามิได้ประทานข่าวสารใหม่แก่เรา เราจะต้องประกาศข่าวสารที่ในปี 1843 และ 1844 ได้นำเราออกมาจากคริสตจักรทั้งหลาย” Review and Herald, January 19, 1905.

“ข่าวสารทั้งปวงที่ได้ประทานมาตั้งแต่ปี 1840–1844 จะต้องถูกนำเสนออย่างทรงพลังในบัดนี้ เพราะมีคนเป็นอันมากที่ได้สูญเสียทิศทางของตนไปแล้ว ข่าวสารเหล่านี้จะต้องไปถึงคริสตจักรทั้งปวง” Manuscript Releases, เล่ม 21, 437.

“บัดนี้ ความจริงทั้งหลายที่เราได้รับในปี 1841, '42, '43, และ '44 จะต้องได้รับการศึกษาและประกาศเผยแพร่” Manuscript Releases, เล่ม 15, 371.

“คำเตือนได้มาถึงแล้วว่า ต้องไม่ยอมให้สิ่งใดเข้ามาซึ่งจะรบกวนรากฐานแห่งความเชื่อที่เราได้ก่อสร้างอยู่บนนั้นนับตั้งแต่ข่าวสารได้มาถึงในปี 1842, 1843, และ 1844 ข้าพเจ้าได้อยู่ในข่าวสารนี้ และนับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ข้าพเจ้าได้ยืนอยู่ต่อหน้าชาวโลก โดยชื่อตรงต่อความสว่างที่พระเจ้าได้ประทานแก่เรา เรามีได้ตั้งใจจะยกเท้าของเราออกจากแท่นซึ่งเท้าของเราได้ถูกวางไว้ ขณะที่วันแล้ววันเล่าเราได้แสวงหาองค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยคำอธิษฐานอย่างจริงจัง แสวงหาความสว่าง ท่านคิดหรือว่าข้าพเจ้าจะละทิ้งความสว่างที่พระเจ้าได้ประทานแก่ข้าพเจ้าได้? ความสว่างนั้นจะต้องเป็นดุจศิลาแห่งยุคสมัยทั้งหลาย มันได้ทรงนำทางข้าพเจ้ามาตลอดนับตั้งแต่เมื่อมันได้ถูกประทานมา” Review and Herald, April 14, 1903.

ข่าวสารของทูตสวรรค์องค์แรก และประวัติศาสตร์ที่ซึ่งข่าวสารนั้นได้รับการประกาศ มีลักษณะขนานกันและเป็นภาพประกอบของประวัติศาสตร์ปัจจุบันของเรา—พร้อมด้วยข้อสงวนเชิงพยากรณ์บางประการ ประวัติศาสตร์ทั้งสองนั้นยังถูกแทนด้วยตัวอักษรสามตัวที่พระนักภาษาศาสตร์ทรงใช้ประกอบขึ้นเป็นคำว่า “ความจริง” และคำว่า “ความจริง” นั้นเป็นตัวแทนของข่าวประเสริฐนรีนทร์.

ประวัติของชาวมิลเลอไรต์ในช่วงเริ่มต้นของอีเดนติสม์เป็นตัวแทนของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง และประวัติศาสตร์ในช่วงปลายของอีเดนติสม์ซึ่งเป็นตัวแทนโดยทูตสวรรค์องค์ที่สามนั้น เป็นประวัติศาสตร์ที่ขนานกัน แต่ก็มีความแตกต่างบางประการอยู่ด้วย

ทูตสวรรค์องค์แรกประกาศการเปิดขึ้นของการพิพากษา และทูตสวรรค์องค์ที่สามประกาศการปิดลงของการพิพากษา โครงสร้างเชิงพยากรณ์ซึ่งประวัติศาสตร์ของอีเดนติสม์ได้คลี่คลายออกมานั้น เหมือนกันทุกประการทั้งในประวัติศาสตร์ช่วงเริ่มต้นและในช่วงสิ้นสุดของมัน ปลายทั้งสองด้านสามารถแสดงให้เห็นได้ว่าดำเนินตามสามขั้นของทูตสวรรค์ทั้งสามเมื่อพวกเขามาถึงในประวัติศาสตร์ และทูตสวรรค์ทั้งสามนั้นก็คือตัวอักษรทั้งสามนั้นด้วย ฉะนั้น ลำดับเชิงพยากรณ์ของเหตุการณ์ ณ ปลายทั้งสองของอีเดนติสม์จึงตั้งอยู่บนสามขั้นของทูตสวรรค์ทั้งสาม ซึ่งเป็นหลักหมายที่ยังถูกแทนด้วยอักษรฮีบรูสามตัวนั้นซึ่งประกอบกันเป็นคำว่า “ความจริง”

อัลฟาคือจุดเริ่มต้นของอีเดนติสม์ โอเมกาคือจุดจบของอีเดนติสม์ และอักษรที่อยู่ตรงกลางซึ่งเป็นอักษรลำดับที่สิบสามนั้น

จึงชี้ให้เห็นถึงการกบฏของแอ็ดเวนติสม์ตั้งแต่จุดเริ่มต้นของมันจนถึงจุดจบของมัน

เราได้รับคำสอนเกี่ยวกับที่ซึ่งทางของพระเจ้าอยู่:

ข้าแต่พระเจ้า ทางของพระองค์อยู่ในสถานบริสุทธิ์ มีพระเจ้าองค์ใดเล่ายิ่งใหญ่เสมอเหมือนพระเจ้าของเรา?
สดุดี 77:13

ในสถานนมัสการนั้น เราพบว่าวิถีทางของพระเจ้าเป็นสามขั้นเดียวกันกับข่าวของทูตสวรรค์ทั้งสาม
ในลานชั้นนอก ความยำเกรงพระเจ้าทำให้บุคคลหนึ่งนำเครื่องบูชามาถวายและได้รับการขอบธรรม
สถานบริสุทธิ์แสดงถึงการชำระให้บริสุทธิ์ โดยชีวิตแห่งการอธิษฐานซึ่งแทนด้วยแท่นเครื่องหอม
ชีวิตแห่งการศึกษาซึ่งแทนด้วยโต๊ะขนมปังหน้าพระพักตร์ และชีวิตแห่งการรับใช้ซึ่งแทนด้วยคันประทีป
ส่วนอภิสุทธิสถานแสดงถึงการพิพากษา

เมื่อเรามีความยำเกรงพระเจ้าตามที่ปรากฏในข่าวของทูตสวรรค์องค์แรก
เราก็แสวงหาการขอบธรรมที่เชิงกางเขน ในลานชั้นนอก เมื่อเราได้รับการขอบธรรมแล้ว (ถูกทำให้ขอบธรรม)
เราก็ดำเนินอยู่ในความใหม่แห่งชีวิตที่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ (การเจริญขึ้นในความบริสุทธิ์)
ตั้งที่สถานบริสุทธิ์เป็นภาพแทน สถานบริสุทธิ์เป็นภาพแทนของพระราชกิจของคริสเตียน
ตั้งที่พวกมิลเลอไรต์ได้กระทำสำเร็จในช่วงข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่สองซึ่งมาพร้อมกับเสียงร้องเวลาเที่ยงคืน
เมื่อได้รับการขอบธรรมและได้รับการชำระให้บริสุทธิ์แล้ว
เราก็พร้อมสำหรับการพิพากษาซึ่งอภิสุทธิสถานเป็นภาพแทน สามขั้นแห่งสถานนมัสการ
ซึ่งเป็นภาพแทน—ท่ามกลางสิ่งอื่น ๆ—ของศัพท์ทางเทววิทยาสามคำ ได้แก่ การขอบธรรม การชำระให้บริสุทธิ์
และการถวายพระเกียรติ และยังเป็นภาพแทนของข่าวของทูตสวรรค์ทั้งสาม
และแน่นอนว่าเป็นภาพแทนของข่าวของทูตสวรรค์องค์แรก
และแน่นอนว่ายังเป็นภาพแทนของอักษรสามตัวที่ถูกใช้เพื่อประกอบเป็นคำว่า “truth” อีกด้วย

ในลานพระนิเวศนั้น เราพบทั้งสามขั้นตอนเช่นกัน

ขั้นตอนแรกสู่พระนิเวศจะต้องเป็นภาพประกอบของขั้นตอนสุดท้ายของพระนิเวศ
เช่นเดียวกับที่ทูตสวรรค์องค์แรกสอดคล้องกับทูตสวรรค์องค์ที่สาม ขั้นตอนแรกในลานคือการฆ่าเครื่องบูชา
ซึ่งเป็นภาพแทนของความขอบธรรมโดยความเชื่อ ขั้นตอนที่สองคือขั้นชำระ ที่ซึ่งไข่มัน (บาป) ถูกนำออกไป
และเครื่องบูชาถูกชำระให้สะอาดก่อนถึงขั้นตอนสุดท้าย น้ำในขั้นชำระเป็นลักษณะเฉพาะของขั้นตอนที่สอง
ขั้นตอนที่สามคือเครื่องเผาบูชาจริง ซึ่งเป็นแบบอย่างของพระคริสต์บนกางเขน
ที่ซึ่งการพิพากษาได้สำเร็จแล้ว ทั้งสามขั้นตอนเดียวกันนี้ปรากฏอยู่ในขั้นตอนแรกของพระนิเวศ
เช่นเดียวกับที่ทั้งสามขั้นตอนเดียวกันปรากฏอยู่ในข่าวของทูตสวรรค์องค์แรก
หลักการของอัลฟาและโอเมกาอยู่ภายในพระนิเวศ เช่นเดียวกับที่อยู่ในข่าวของทูตสวรรค์สามองค์
และเช่นเดียวกับที่อยู่ในอักษรซึ่งประกอบขึ้นเป็นคำว่า “ความจริง”

คำพยากรณ์ 2300 ปีมีโครงสร้างอย่างเดียวกันทุกประการ

คำพยากรณ์นี้เริ่มต้นด้วยพระราชกฤษฎีกาสามฉบับ

และสิ้นสุดลงเมื่อข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สามมาถึงในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844

คำพยากรณ์นี้นำเสนอเส้นคำพยากรณ์ห้าเส้น และประวัติศาสตร์ ณ จุดเริ่มต้นของคำพยากรณ์ 2300

ปีนั้นเป็นภาพแทนของประวัติศาสตร์ช่วงสุดท้ายของคำพยากรณ์ทั้งห้าเส้นนั้น

จุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของคำพยากรณ์ 2300 ปีโดยครบถ้วนมีพระราชกฤษฎีกาสามฉบับ

และสิ้นสุดด้วยข่าวสารสามประการ

จุดเริ่มต้นของคำพยากรณ์ในปี 457 ก่อน ค.ศ. เกิดขึ้นในยามคัมภีร์

และได้จัดเตรียมทางให้พวกยิวกลับมาและสร้างพระวิหารกับตัวเมืองขึ้นใหม่ โดยสอดคล้องกับคำพยากรณ์นั้น

อีก 49 ปีต่อมา หลังจากงานที่ได้เริ่มต้นไว้ในปี 457 ก่อน ค.ศ. ก็สำเร็จลงในยามคัมภีร์ จุดเริ่มต้นของช่วง 49 ปีเป็นภาพประกอบของจุดสิ้นสุดของช่วง 49 ปี

ปี 457 ก่อนคริสตกาลเป็นจุดเริ่มต้นของคำพยากรณ์ที่ระบุถึงการเจิมพระคริสต์ การรับบัพติศมาของพระองค์ การเจิมของพระองค์เป็นเครื่องหมายถึงการเริ่มต้นพระราชกิจของพระองค์ในการรวบรวมชนชาติหนึ่งให้เป็นพลเมืองแห่งเยรูซาเล็มใหม่ มิใช่เยรูซาเล็มเก่า ดังเช่นที่อิสราเอลในสมัยโบราณได้ถูกรวบรวมเพื่อสร้างกรุงเยรูซาเล็มตามตัวอักษรขึ้นใหม่ในปี 457 ก่อนคริสตกาล

ปี 457 ก่อนคริสตกาลยังเป็นจุดเริ่มต้นของคำพยากรณ์ที่ระบุว่าเมื่อใดพระคริสต์จะทรงถูกตรึงกางเขน ซีสเตอร์ไวท์ได้วางประวัติศาสตร์ของกางเขนให้สอดคล้องกับความผิดพลาดครั้งยิ่งใหญ่ในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 และท่านยังได้จัดให้ประวัติศาสตร์ของการข้ามทะเลแดงสอดคล้องกับความผิดพลาดครั้งยิ่งใหญ่ในวันด้วย ในปี 457 ก่อนคริสตกาล ได้เกิดความผิดพลาดประการหนึ่งซึ่งเป็นแบบอย่างล่วงหน้าของความผิดพลาดของชนชาติฮีบรูที่ทะเลแดง ของความผิดพลาดครั้งยิ่งใหญ่สำหรับชาวแอตเวนต์ส ของความผิดพลาดของเหล่าสาวกที่กางเขน และของเอสราในปี 457 ก่อนคริสตกาล

“เอสราคาดหมายว่าจะมีคนจำนวนมากกลับไปยังกรุงเยรูซาเล็ม แต่จำนวนผู้ที่ตอบสนองต่อการทรงเรียกนั้นกลับน้อยอย่างน่าผิดหวัง หลายคนที่ได้ครอบครองบ้านเรือนและที่ดินแล้ว ไม่มีความปรารถนาที่จะละทิ้งทรัพย์สินเหล่านี้ พวกเขารักความสะดวกสบายและความผ่อนคลาย และพึงพอใจอย่างยิ่งที่จะคงอยู่ที่เดิมต่อไป แบบอย่างของพวกเขากลายเป็นอุปสรรคแก่ผู้อื่น ซึ่งมีฉะนั้นแล้วอาจได้เลือกเข้าร่วมชะตากรรมกับบรรดาผู้ที่กำลังก้าวหน้าไปโดยความเชื่อ” Prophets and Kings, 612.

457

ปีก่อนคริสตกาลยังเป็นจุดเริ่มต้นของคำพยากรณ์ที่ระบุว่าเมื่อใดอิสราเอลโบราณจะถูกพระเจ้าทรงหย่าขาด และชาวประเสริฐจะถูกนำไปยังพวกต่างชาติ

อันเป็นการกำหนดจุดสิ้นสุดของระยะแห่งการทดลองพิเศษระยะหนึ่งซึ่งมีอยู่เป็นเวลา 490 ปี โดยเฉพาะสำหรับอิสราเอลโบราณ ดังนั้น 457

ปีก่อนคริสตกาลจึงเป็นจุดเริ่มต้นของระยะแห่งการทดลองของพวกเขา และ ค.ศ. 34

เป็นจุดสิ้นสุดของระยะแห่งการทดลองของพวกเขา

ซึ่งเป็นแบบอย่างล่วงหน้าว่าระยะแห่งการทดลองของแอตเวนต์สได้เริ่มขึ้นในปี 1844

และสิ้นสุดลงเมื่อมีการตรากฎหมายวันอาทิตย์

ยังมีคำพยากรณ์เรื่องเวลาเชิงภายในอีกเล็กน้อยในคำพยากรณ์ 2300 ปี

แต่ทั้งหมดล้วนมีลักษณะเฉพาะของอัลฟาและโอเมกา

จุดเริ่มต้นของคำพยากรณ์เหล่านั้นเป็นภาพแสดงถึงจุดจบของมันเอง

สิ่งสำคัญที่ต้องสังเกตคือ อิสราเอลโบราณได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้พิทักษ์รักษาพระบัญญัติของพระเจ้า และอิสราเอลสมัยใหม่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้พิทักษ์รักษาพระบัญญัติของพระองค์เท่านั้น

แต่ยังเป็นผู้พิทักษ์รักษาคำพยากรณ์ของพระองค์ด้วย

เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเข้าทำพันธสัญญากับอิสราเอลโบราณ

พระองค์ทรงแต่งตั้งพวกเขาให้เป็นผู้พิทักษ์รักษาพระบัญญัติสิบประการดังที่จารึกไว้บนแผ่นศิลาสองแผ่น

เมื่อพระองค์ทรงเข้าทำพันธสัญญากับอิสราเอลสมัยใหม่ในประวัติศาสตร์ของมิลเลอไรต์

พระองค์ทรงแต่งตั้งพวกเขาให้เป็นผู้พิทักษ์รักษาพระวอจนะแห่งคำพยากรณ์ของพระองค์
ดังที่ปรากฏเป็นสัญลักษณ์บนแผ่นจารึกสองแผ่นของอาบาคุก ซึ่งแสดงไว้โดยแผนภูมิของผู้บุกเบิกปี 1843
และ 1850 การเริ่มต้นของอิสราเอลโบราณเป็นภาพประกอบถึงการเริ่มต้นของอิสราเอลสมัยใหม่।

“องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเรียกชนชาติอิสราเอลผู้เป็นประชากรของพระองค์ออกมา
และทรงแยกเขาออกจากโลก เพื่อจะได้ทรงมอบความไว้วางใจอันศักดิ์สิทธิ์แก่เขา
พระองค์ทรงตั้งเขาไว้ให้เป็นผู้รักษาฝากพระราชบัญญัติของพระองค์
และพระองค์ทรงประสงค์จะทรงสงวนความรู้เรื่องพระองค์เองไว้ท่ามกลางมนุษย์ผ่านทางเขา โดยเขานั้น
แสงสว่างจากสวรรค์จะต้องส่องออกไปยังที่มีดของแผ่นดินโลก
และจะต้องมีเสียงหนึ่งร้องเรียกไปยังชนทุกชาติให้หันจากการบูชารูปเคารพของตน
มาปรนนิบัติพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์และทรงเป็นความจริงแต่ผู้เดียว”

“หากชาวฮีบรูได้สืบทอดต่อความไว้วางใจที่ได้รับมอบหมาย พวกเขาก็คงจะเป็นอำนาจหนึ่งในโลก
พระเจ้าจะทรงเป็นการป้องกันของพวกเขา
และพระองค์จะทรงยกพวกเขาให้สูงกว่าบรรดาประชาชาติทั้งปวง
ฤทธานุภาพและความจริงของพระองค์จะได้รับการสำแดงผ่านทางพวกเขา
และพวกเขาจะปรากฏเด่นภายใต้การปกครองอันทรงปัญญาและบริสุทธิ์ของพระองค์
เป็นแบบอย่างถึงความประเสริฐยิ่งแห่งการปกครองของพระองค์เหนือการนับถือรูปเคารพทุกรูปแบบ
แต่พวกเขามีได้รักษาพันธสัญญาที่ทำไว้กับพระเจ้า
พวกเขาดำเนินตามการปฏิบัติอันเป็นการนับถือรูปเคารพของบรรดาประชาชาติอื่น
และแทนที่จะทำให้พระนามของพระเจ้าผู้สร้างของตนเป็นที่สรรเสริญทั่วแผ่นดินโลก
พวกเขากลับทำให้พระนามนั้นเป็นที่ดูหมิ่น”

“อย่างไรก็ดี พระประสงค์ของพระเจ้าจำต้องสำเร็จ
ความรู้เกี่ยวกับพระทัยของพระองค์ต้องถูกประกาศให้โลกได้รับรู้
พระเจ้าทรงนำหัตถ์แห่งการกดขี่มาสู่ประชากรของพระองค์
และทรงให้พวกเขากระจัดกระจายไปเป็นเขลยท่ามกลางบรรดาประชาชาติ ในความทุกข์ยาก
หลายคนในพวกเขาได้กลับใจจากการละเมิดของตน และแสวงหาพระยาห์เวห์ ดังนั้น
เมื่อพวกเขากระจัดกระจายอยู่ทั่วดินแดนของคนต่างชาติ
พวกเขาจึงเผยแพร่อะไรเกี่ยวกับพระเจ้าเที่ยงแท้ออกไป”

“ในยุคนี้ พระเจ้าได้ทรงเรียกคริสตจักรของพระองค์ ดังที่พระองค์ได้ทรงเรียกอิสราเอลโบราณ
ให้ยื่นหยัดเป็นความสว่างในแผ่นดินโลก
โดยเคียวอันทรงฤทธิ์แห่งความจริง—ข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง องค์ที่สอง
และองค์ที่สาม—พระองค์ได้ทรงแยกชนชาติหนึ่งออกจากบรรดาคริสตจักรและออกจากโลก
เพื่อนำพวกเขาเข้าสู่ความใกล้ชิดอันศักดิ์สิทธิ์กับพระองค์เอง
พระองค์ได้ทรงตั้งพวกเขาไว้ให้เป็นผู้พิทักษ์รักษาพระราชบัญญัติของพระองค์
และได้ทรงมอบความจริงยิ่งใหญ่แห่งคำพยากรณ์สำหรับกาลเวลานี้ไว้กับพวกเขา
เช่นเดียวกับพระดาร์สันศักดิ์สิทธิ์ที่ได้ทรงมอบไว้แก่อิสราเอลโบราณ
สิ่งเหล่านี้เป็นความไว้วางใจอันศักดิ์สิทธิ์ซึ่งจะต้องประกาศแก่โลก”

“คำพยากรณ์ประกาศว่าทูตสวรรค์องค์แรกจะกล่าวคำประกาศของตนแก่ ‘ทุกประชาชาติ ทุกเผ่าพันธุ์
ทุกภาษา และทุกชนชาติ’ คำเตือนของทูตสวรรค์องค์ที่สาม
ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของข่าวสารสามประการเดียวกัน และเป็นข่าวสารสำหรับยุคนี้
ก็จะมีได้แพร่หลายยิ่งหย่อนไปกว่ากัน ๑๖ ซึ่งมีคำจารึกว่า
‘พระบัญญัติของพระเจ้าและความเชื่อของพระเยซู’ จะต้องถูกชูขึ้นสูง

ฤทธิ์อำนาจของข่าวสารประการที่หนึ่งและประการที่สองจะต้องทวีความเข้มข้นขึ้นในข่าวสารประการที่สาม ในคำพยากรณ์ได้พรรณนาไว้ว่า
ข่าวสารนี้จะถูกประกาศด้วยเสียงอันดังโดยทูตสวรรค์องค์หนึ่งซึ่งบินอยู่กลางท้องฟ้า และข่าวสารนั้นจะดึงดูดความสนใจของโลก”

“คำขู่สำหรับอันนาสะพริงกล้วยิ่งที่สุดเท่าที่เคยมีมาถึงบรรดามนุษย์นั้น
บรรจุอยู่ในข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สาม ความบาปนั้นย่อมต้องเป็นความบาปอันร้ายแรงยิ่ง
ที่นำพระพิโรธของพระเจ้าซึ่งไม่เจือด้วยพระเมตตาลงมา
แต่เหล่ามนุษย์มิได้ถูกปล่อยไว้ในความมืดเกี่ยวกับเรื่องสำคัญนี้
คำเตือนมิให้กราบไหว้สัตว์ร้ายและรูปของมัน
จะต้องถูกประกาศแก่โลกก่อนการมาเยือนแห่งการพิพากษาลงโทษของพระเจ้า
เพื่อว่าทุกคนจะได้รู้ว่าทำไมการพิพากษาเหล่านั้นจึงถูกนำมา และจะมีโอกาสหลีกเลี่ยงได้” Signs of the
Times, January 25, 1910.

การจัดทำตารางสองฉบับเพื่อให้เป็นไปตามพระธรรมฮาบากุกบทที่สองนั้น
เป็นความสำเร็จตามคำพยากรณ์หลายประการ.

ข้าพเจ้าจะยืนอยู่ที่ยามของข้าพเจ้า และตั้งตนอยู่บนหอคอย และจะเฝ้าดูว่า
พระองค์จะตรัสสิ่งใดแก่ข้าพเจ้า และข้าพเจ้าจะตอบประการใดเมื่อข้าพเจ้าถูกตัดกเดือน
แล้วพระยาห์เวห์ทรงตอบข้าพเจ้าและตรัสว่า “จงเขียนนิมิตนั้น และจารึกไว้บนแผ่นอย่างให้ชัดเจน
เพื่อให้ผู้ที่อ่านนั้นวิ่งไปได้ เพราะนิมิตนั้นยังมีไว้สำหรับเวลาที่กำหนด แต่ในที่สุดมันจะกล่าวออกมา
และจะไม่มูสา แม้มันจะล่าช้า ก็จงคอยมันเถิด เพราะมันจะมาถึงอย่างแน่นอน มันจะไม่ล่าช้า”

จงดูเถิด จิตวิญญาณของผู้ที่ยังผยองนั้นไม่เที่ยงธรรมในตนเอง
แต่ผู้ชอบธรรมจะดำรงชีวิตอยู่ด้วยความเชื่อของตน Habakkuk 2:1-4.

การจัดทำทั้งแผนภูมิผู้บุกเบิก ค.ศ. 1843 และแผนภูมิผู้บุกเบิก ค.ศ. 1850 เป็นการสำเร็จตามคำพยากรณ์
การศึกษาว่าด้วยตารางของฮาบากุกให้หลักฐานอย่างเพียงพอถึงเรื่องนี้
แต่ข้อความตอนนั้นในหนังสือฮาบากุกได้มีส่วนสำคัญอย่างยิ่งต่อประเด็นนี้ในการอภิปรายของเรา

“ข้าพเจ้าได้เห็นว่าเป็นที่ 1843 นั้นได้รับการชี้แจงโดยพระหัตถ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า
และไม่ควรถูกเปลี่ยนแปลงแก้ไข; ตัวเลขทั้งหลายนั้นเป็นไปตามที่พระองค์ทรงประสงค์;
พระหัตถ์ของพระองค์ทรงอยู่เหนือและทรงซ่อนความผิดพลาดประการหนึ่งไว้ในตัวเลขบางตัว
เพื่อมิให้ผู้ใดสามารถมองเห็นได้ จนกว่าพระหัตถ์ของพระองค์จะถูกยกออกไป” Early Writings, 74, 75.

หลังปี 1843 องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงชี้แจงให้จัดทำแผนภูมิอีกฉบับหนึ่ง แต่แผนภูมิลฉบับแรก (1843)
นั้นไม่ควรถูกแก้ไขเปลี่ยนแปลง เว้นแต่โดยการดลใจเท่านั้น

“ข้าพเจ้าเห็นว่าควรทำให้ความจริงนั้นแจ่มชัดไว้บนตารางทั้งหลาย
เพราะว่าแผ่นดินโลกและสรรพสิ่งอันบริบูรณ์ในนั้นเป็นขององค์พระผู้เป็นเจ้า
และไม่ควรหวงแหนทรัพย์สินอันจำเป็นที่จะทำให้เกิดความจริงนั้นกระฉ่าง
ข้าพเจ้าเห็นว่าตารางเหล่านั้นได้รับการทรงนำโดยองค์พระผู้เป็นเจ้า และไม่ควรเปลี่ยนแปลงตัวเลขใด ๆ
ในนั้น เว้นไว้แต่โดยการดลใจ ข้าพเจ้าเห็นว่าตัวเลขต่าง ๆ บนตารางนั้นเป็นไปตามที่พระเจ้าทรงประสงค์
และพระหัตถ์ของพระองค์ทรงปกคลุมและซ่อนความผิดพลาดในตัวเลขบางส่วนไว้ เพื่อมิให้ผู้ใดเห็น
จนกว่าพระหัตถ์ของพระองค์จะถูกยกออกไป” Spalding and Magan, 2.

ขณะพำนักอยู่กับ Brother Nichols (ผู้จัดทำแผนภูมิปี 1850) ในเวลาที่เขาจัดทำแผนภูมินั้น Sister White กล่าวว่า นางได้เห็นแผนภูมิปี 1850 อยู่ในพระคัมภีร์

“ข้าพเจ้าเห็นว่าพระเจ้าทรงสถิตอยู่ในการตีพิมพ์แผนภูมิโดยบราเดอร์นิโคลส์
ข้าพเจ้าเห็นว่ามีคำพยากรณ์เกี่ยวกับแผนภูมินี้อยู่ในพระคัมภีร์
และหากแผนภูมินี้ถูกจัดทำขึ้นสำหรับประชากรของพระเจ้า หากมันเพียงพอสำหรับคนหนึ่ง
ก็ย่อมเพียงพอสำหรับอีกคนหนึ่ง และหากคนหนึ่งจำเป็นต้องมีแผนภูมิใหม่ที่วาดขึ้นในขนาดใหญ่กว่า
ทุกคนก็จำเป็นต้องมีเช่นนั้นมากพอ ๆ กัน” Manuscript Releases, เล่ม 13, 359.

ฮาบากุกได้รับพระบัญชาให้ “เขียนนิมิตนั้นไว้ และทำให้แจ่มแจ้งลงบนแผ่นศิลา”
แผ่นศิลาทั้งสองของฮาบากุกเป็นสัญลักษณ์แห่งพันธสัญญาที่พระเจ้าทรงกระทำกับแอ็ดเวนติสต์
เมื่อพระองค์ทรงมอบหมายให้พวกเขาเป็นผู้รักษาคำพยากรณ์ของพระองค์ไว้
เช่นเดียวกับเมื่อพระองค์ทรงเข้าสู่พันธสัญญากับอิสราเอลโบราณ
และประทานแผ่นศิลาธรรมบัญญัติทั้งสองพร้อมทั้งความรับผิดชอบให้เป็นผู้รักษาธรรมบัญญัติไว้
แต่ฮาบากุกได้จำแนกผู้ที่มีสภาวะออกเป็นสองจำพวกในความสัมพันธ์กับแผ่นศิลาที่จะทำให้นิมิตนั้นแจ่มแจ้ง
จำพวกหนึ่งคือผู้ที่ “จิตใจของเขาผยองขึ้น” และ “ไม่เที่ยงตรง” และอีกจำพวกหนึ่งคือผู้ที่ถูกระบุว่าเป็น
“คนชอบธรรม” ผู้ซึ่ง “จะดำรงชีวิตด้วยความเชื่อของตน”

บริบทของพระธรรมฮาบากุกชี้ให้เห็นว่า
ผู้ที่ได้รับการชำระให้ชอบธรรมนั้นดำเนินชีวิตอยู่ด้วยความเชื่อที่ตั้งอยู่บนพระวจนะเชิงพยากรณ์
ดังที่แสดงไว้โดยแผ่นศิลาสองแผ่น และฉะนั้น
ผู้ที่มิได้รับการชำระให้ชอบธรรมก็ได้ปฏิเสธจุดเริ่มต้นของลัทธิแอ็ดเวนติสต์
ประเด็นที่ข้าพเจ้าปรารถนาจะกล่าวนั้นตั้งอยู่บนข้อความตอนหนึ่งซึ่งเราได้พิจารณากันเมื่อระยะหนึ่งมาแล้ว
ข้อความนั้นมีว่า:

“แต่หัวข้อทั้งหลายเช่นเรื่องสถานนมัสการ อันเกี่ยวเนื่องกับ 2300 วัน พระบัญญัติของพระเจ้า
และความเชื่อของพระเยซูนั้น เหมาะสมอย่างยิ่งที่จะอธิบายขบวนการเสด็จมาครั้งก่อนในอดีต
และสำแดงว่าตำแหน่งปัจจุบันของเราคืออะไร สถาปนาความเชื่อของผู้ที่ยังสงสัย
และประทานความแน่นอนแก่อนาคตอันรุ่งโรจน์ ข้าพเจ้าได้เห็นบ่อยครั้งว่า
เรื่องเหล่านี้เป็นหัวข้อสำคัญซึ่งบรรดาผู้สอนนำข่าวสารคนนั้นย้ายอยู่เสมอ” Early Writings, 63.

เราเพิ่งได้ทบทวนความจริงทั้งสี่ประการนี้ครบถ้วนแล้ว ได้แก่ สถานนมัสการ 2300 วัน พระบัญญัติของพระเจ้า
และความเชื่อของพระเยซู เราได้นำความจริงทั้งสี่ประการนี้เข้าไปในกรอบแห่งความจริงซึ่ง
“ได้ถูกคำนวณไว้อย่างสมบูรณ์เพื่ออธิบายขบวนการแอ็ดเวนติในอดีต
และแสดงให้เห็นว่าตำแหน่งปัจจุบันของเราคืออะไร” กรอบนั้นคือ “กฎแห่งการกล่าวถึงครั้งแรก”
เป็นลายพระหัตถ์ของอัลฟาและโอเมกา และเป็นกรอบแห่งความจริง เพราะคำว่า “ความจริง”
นั้นมีลายพระหัตถ์เดียวกันทุกประการกับความจริงทั้งสี่ประการที่ถูกระบุว่าเป็น “ความจริงประจำกาล”
ซึ่งได้รับการออกแบบไว้เพื่ออธิบายการเริ่มต้นของลัทธิแอ็ดเวนติ.

หากไม่มีสิ่งอื่นใด ความหมายของเรื่องนี้ก็คือว่า คำที่แปลว่า “ความจริง” ซึ่งเรากำลังพิจารณาอยู่นั้น
เป็นกรอบแห่งข่าวประเสริฐนรีนทร์ และเป็นกรอบสำหรับข่าวสารคำเตือนครั้งสุดท้าย
และเป็นกรอบของข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สาม และเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งของวิวรณ์แห่งพระเยซูคริสต์

ข่าวสารคำเตือนสุดท้าย
ซึ่งได้รับการสำแดงเป็นวิวรณ์แห่งพระเยซูคริสต์ในสามข้อแรกของพระธรรมวิวรณ์บทที่หนึ่ง
ได้รับการเป็นพยานครั้งที่สอง ณ ตอนท้ายของพระธรรมวิวรณ์

ตอนท้ายของพระธรรมวิวรรณ์เป็นพยานถึงข้อแรก ๆ ของพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิม และยังเป็นพยานถึงข้อสุดท้ายของพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิมด้วย โดยอาศัยข้ออ้างอิงทั้งสี่ประการนั้น จึงอาจอนุมานได้โดยใช้กฎแห่งสวรรค์ในการวางแนวคำพยากรณ์ซ้อนบนแนวคำพยากรณ์ว่า ชาวสารค่าเดือนสุดท้ายเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ของพระผู้สร้างกับบรรดาสิ่งทรงสร้างของพระองค์ เกี่ยวข้องกับอุทยานภาพแห่งการทรงสร้างของพระองค์ เกี่ยวข้องกับวิถีที่อุทยานภาพแห่งการทรงสร้างของพระองค์ถูกสื่อถ่ายทอดแก่คริสตจักรของพระองค์ เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะแห่งพระเจ้าที่ระบุให้จุดจบสัมพันธ์กับปฐมกาล เป็นข่าวสารที่มาถึงก่อนเวลาเปิดประตูพระกรุณาคุณ และยิ่งกว่านั้นอีก เมื่อพิจารณาร่วมกันแล้ว ทั้งหมดนี้กล่าวถึงอุทยานภาพแห่งการทรงสร้างของพระเจ้า! และการกล่าวถึงอุทยานภาพแห่งการทรงสร้างของพระองค์เป็นครั้งแรกนั้นอยู่ในตอนต้นของปฐมกาลบทที่หนึ่ง ตั้งแต่ข้อหนึ่งไปจนถึงบทที่สองข้อสาม

ในปฐมกาล พระเจ้าทรงเนรมิตสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก และแผ่นดินโลกนั้นปราศจากรูปทรงและว่างเปล่า และความมืดอยู่เหนือพื้นผิวแห่งห้วงลึก และพระวิญญาณของพระเจ้าได้ทรงเคลื่อนไหวอยู่เหนือพื้นผิวแห่งน้ำนั้น

และพระเจ้าตรัสว่า “จงมีความสว่าง” และความสว่างก็มีขึ้น พระเจ้าทรงเห็นว่าความสว่างนั้นดี และพระเจ้าทรงแยกความสว่างออกจากความมืด พระเจ้าทรงเรียกความสว่างว่า วัน และทรงเรียกความมืดว่า ค่ำ และมีเวลาเย็นและเวลาเช้า เป็นวันแรก

พระเจ้าตรัสว่า “จงมีภาคพื้นฟ้าอยู่ท่ามกลางน้ำ และให้ภาคพื้นฟ้านั้นแยกน้ำออกจากน้ำ” พระเจ้าจึงทรงสร้างภาคพื้นฟ้า และทรงแยกน้ำที่อยู่ใต้ภาคพื้นฟ้าออกจากน้ำที่อยู่เหนือภาคพื้นฟ้า และก็เป็นดังนั้น พระเจ้าทรงเรียกภาคพื้นฟ้าว่า ฟ้า และมีเวลาเย็นและเวลาเช้า เป็นวันที่สอง

และพระเจ้าตรัสว่า “ให้น้ำทั้งหลายที่อยู่ใต้ฟ้าถูกรวบรวมเข้าไว้ในที่แห่งเดียว และให้พื้นดินแห้งปรากฏขึ้น” ก็เป็นดังนั้น พระเจ้าทรงเรียกพื้นดินแห่งนั้นว่า แผ่นดินโลก และส่วนที่รวบรวมน้ำทั้งหลายนั้นพระองค์ทรงเรียกว่า ทะเลทั้งหลาย และพระเจ้าทรงเห็นว่าดี และพระเจ้าตรัสว่า “ให้แผ่นดินงอกหญ้า พืชที่ให้เมล็ด และไม้ผลที่ออกผลตามชนิดของมัน ซึ่งมีเมล็ดอยู่ในผลนั้นบนแผ่นดิน” ก็เป็นดังนั้น และแผ่นดินก็งอกหญ้า และพืชที่ให้เมล็ดตามชนิดของมัน และต้นไม้ที่ออกผล ซึ่งมีเมล็ดอยู่ในผลนั้น ตามชนิดของมัน และพระเจ้าทรงเห็นว่าดี และมีเวลาเย็นและเวลารุ่งเช้า นับเป็นวันที่สาม

แล้วพระเจ้าตรัสว่า “จงมีดวงสว่างต่าง ๆ ในพื้นฟ้าแห่งสวรรค์ เพื่อแยกกลางวันออกจากกลางคืน และให้เป็นหมายสำคัญ และกำหนดฤดูกาล และกำหนดวันและปีต่าง ๆ และให้เป็นดวงสว่างในพื้นฟ้าแห่งสวรรค์ เพื่อส่องสว่างเหนือแผ่นดินโลก” และก็เป็นดังนั้น พระเจ้าทรงสร้างดวงสว่างใหญ่สองดวง คือดวงสว่างที่ใหญ่กว่าเพื่อครอบครองกลางวัน และดวงสว่างที่เล็กกว่าเพื่อครอบครองกลางคืน ทั้งทรงสร้างดวงดาวทั้งหลายด้วย พระเจ้าทรงตั้งดวงสว่างเหล่านั้นไว้ในพื้นฟ้าแห่งสวรรค์ เพื่อส่องสว่างเหนือแผ่นดินโลก และเพื่อครอบครองกลางวันและกลางคืน และเพื่อแยกความสว่างออกจากความมืด และพระเจ้าทรงเห็นว่าดี และมีเวลาเย็นและเวลาเช้า เป็นวันที่สี่

และพระเจ้าตรัสว่า “จงให้น้ำทั้งหลายก่อกำเนิดสัตว์มีชีวิตที่เคลื่อนไหวอย่างอุดม และนกทั้งหลายที่บินอยู่เหนือแผ่นดินในท้องฟ้าอันกว้างแห่งสวรรค์” และพระเจ้าทรงเนรมิตสัตว์ใหญ่ในทะเล และสัตว์มีชีวิตทุกชนิดที่เคลื่อนไหว ซึ่งน้ำทั้งหลายก่อกำเนิดขึ้นอย่างอุดมตามชนิดของมัน และนกมีปีกทุกชนิดตามชนิดของมัน และพระเจ้าทรงเห็นว่าดี และพระเจ้าทรงอวยพระพรแก่สิ่งเหล่านั้น ตรัสว่า “จงมีลูกดกทวีมากขึ้น

และให้เต็มน้ำในทะเลทั้งหลาย และให้นกทวีมากขึ้นบนแผ่นดิน” และมีเวลาเย็นและเวลารุ่งเช้า เป็นวันที่ห้า

และพระเจ้าตรัสว่า “จงให้แผ่นดินเกิดสัตว์มีชีวิตตามชนิดของมัน คือสัตว์ใช้งาน สัตว์เลื้อยคลาน และสัตว์ป่าตามชนิดของมัน” และก็เป็นดังนั้น พระเจ้าทรงสร้างสัตว์ป่าตามชนิดของมัน และสัตว์ใช้งานตามชนิดของมัน และบรรดาสัตว์เลื้อยคลานบนแผ่นดินตามชนิดของมัน และพระเจ้าทรงเห็นว่าดี แล้วพระเจ้าตรัสว่า “ให้เราสร้างมนุษย์ตามฉายาของเรา ตามอย่างของเรา และให้พวกเขาใช้อำนาจครอบครองเหนือปลาในทะเล เหนือนกในอากาศ เหนือสัตว์ใช้งาน เหนือแผ่นดินโลกทั้งสิ้น และเหนือบรรดาสัตว์เลื้อยคลานที่เลื้อยคลานอยู่บนแผ่นดิน” ดังนั้นพระเจ้าจึงทรงสร้างมนุษย์ตามฉายาของพระองค์ ตามฉายาของพระเจ้านั้นพระองค์ทรงสร้างเขา และได้ทรงสร้างเขาให้เป็นชายและหญิง และพระเจ้าทรงอวยพระพรแก่เขาทั้งหลาย และพระเจ้าตรัสแก่เขาทั้งหลายว่า “จงมีลูกดกทวีมากขึ้น จงให้แผ่นดินโลกเต็มบริบูรณ์ และจงปราบแผ่นดินนั้นไว้ และจงมีอำนาจครอบครองเหนือปลาในทะเล เหนือนกในอากาศ และเหนือบรรดาสัตว์มีชีวิตทุกอย่างที่เคลื่อนไหวอยู่บนแผ่นดิน” และพระเจ้าตรัสว่า “ดูเถิด เราได้ให้พืชทุกอย่างที่มีเมล็ด ซึ่งอยู่ทั่วพื้นพิภพ และต้นไม้ทุกต้นที่มีผลซึ่งมีเมล็ดในผลนั้นแก่เจ้า สิ่งเหล่านี้จะเป็นอาหารของเจ้า และแก่สัตว์ป่าทุกตัว แก่นกทุกตัวในอากาศ และแก่ทุกสิ่งที่เลื้อยคลานอยู่บนแผ่นดิน ซึ่งมีลมหายใจแห่งชีวิตอยู่ในนั้น เราได้ให้พืชสีเขียวทุกอย่างเป็นอาหาร” และก็เป็นดังนั้น และพระเจ้าทรงทอดพระเนตรทุกสิ่งที่พระองค์ได้ทรงสร้างไว้ และดูเถิด เป็นสิ่งที่ดีย่างยิ่ง มีเวลาเย็นและเวลาเช้า เป็นวันที่หก ดังนี้ฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก พร้อมทั้งสรรพสิ่งทั้งปวงในนั้น ก็สำเร็จบริบูรณ์ และในวันที่เจ็ด พระเจ้าได้ทรงกระทำพระราชกิจของพระองค์ที่ได้ทรงกระทำไว้ในวันสำเร็จ และในวันที่เจ็ดพระองค์ทรงหยุดพักจากพระราชกิจทั้งสิ้นที่พระองค์ได้ทรงกระทำไว้ และพระเจ้าทรงอวยพระพรวันที่เจ็ด และทรงตั้งวันนั้นไว้เป็นวันบริสุทธิ์ เพราะในวันนั้นพระองค์ได้ทรงหยุดพักจากพระราชกิจทั้งสิ้นของพระองค์ ซึ่งพระเจ้าได้ทรงสร้างและทรงกระทำ ปฐมกาล 1:1–2:3

ข้อพระคัมภีร์ก่อนหน้านี้เป็นภาพแทนคำพยานทั้งหมดของสรรพสิ่งทรงสร้าง โดยเน้นว่าพระวาระของพระเจ้าทรงมีฤทธิ์อำนาจในการทรงสร้าง

ให้แผ่นดินโลกทั้งสิ้นยำเกรงพระยาห์เวห์ ให้ชาวโลกทั้งปวงครั้นคร้ามต่อพระองค์ เพราะพระองค์ตรัส แล้วก็ขึ้นมานะ พระองค์ทรงบัญชา แล้วสิ่งนั้นก็ตั้งมั่นอยู่ Psalms 33:8, 9.

ฤทธิ์อำนาจแห่งการทรงสร้างเดียวกันนั้น ซึ่งได้เนรมิตสร้างโลก ก็ทรงถูกใช้โดยพระคริสต์เพื่อเปลี่ยนแปลงมนุษย์ทั้งหลาย

“ฤทธิ์อำนาจแห่งการทรงสร้างที่ทรงเรียกโลกทั้งหลายให้บังเกิดขึ้นนั้นอยู่ในพระวาระของพระเจ้า พระวาระนี้ประทานฤทธิ์เดช; พระวาระนั้นก่อกำเนิดชีวิต พระบัญชาทุกประการเป็นพระสัญญา; เมื่อเจตจำนงยอมรับ และเมื่อได้รับเข้าสู่จิตวิญญาณแล้ว พระบัญชานั้นก็นำชีวิตขององค์ผู้ทรงอนันต์มาด้วย พระวาระนั้นทรงเปลี่ยนแปลงธรรมชาติ และทรงสร้างจิตวิญญาณขึ้นใหม่ตามพระฉายาของพระเจ้า”

“ชีวิตซึ่งถูกประทานให้อย่างนี้ ก็ได้รับการชำระไว้ในทำนองเดียวกันด้วย ‘มนุษย์จะดำรงชีวิตด้วยพระวาระทุกคำซึ่งออกมาจากพระโอษฐ์ของพระเจ้า’ (มัทธิว 4:4)” Education, 126.

วิวรรณ์แห่งพระเยซูคริสต์นั้นให้เห็นว่าพระวาระของพระเจ้าถูกถ่ายทอดมายังมนุษย์อย่างไร พระวาระนั้นมาจากพระบิดา ถึงพระบุตร ถึงทูตสวรรค์ ถึงผู้เผยพระวาระผู้บันทึกไว้และส่งไปยังคริสตจักรต่าง ๆ

กระบวนการแห่งการสื่อสารที่ได้วางไว้ทั้งในตอนต้นและตอนท้ายของพระธรรมวินัยนั้น
ยังได้รับการสำแดงด้วยบันไดของยาโคบ ซึ่งมีทูตสวรรค์ขึ้นและลงตามบันไดนั้น
อีกทั้งได้รับการสำแดงด้วยท่อทองคำสองท่อของเศคาริยาห์ ที่นำน้ำมันเข้าสู่สถานนมัสการ
กระบวนการแห่งการสื่อสารระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์เป็นหัวข้อหนึ่งของคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์
และข่าวสารที่ถูกส่งออกไปนั้นประกอบด้วยอุทยานภาพแห่งการทรงสร้างซึ่งได้ทรงสร้างจักรวาล
ในกระบวนการแห่งการสื่อสารในวินัยบทที่หนึ่ง ฟังเข้าใจว่าข่าวสารที่ถูกถ่ายทอดลงมายังคริสตจักรทั้งหลาย
นั้นมีอำนาจที่จะเปลี่ยนแปลงชาวเลาดีเซียให้เป็นชาวฟีลาเดลเฟียได้

ไม่ว่าเราจะพิจารณาจุดเริ่มต้นหรือจุดจบของพันธสัญญาเดิมหรือพันธสัญญาใหม่ ก็เป็นสารเดียวกัน
พระเจ้าทรงกำลังสื่อสารข่าวสารค่าเตือนสุดท้าย และข่าวสารนั้นมีฤทธิ์อำนาจแห่งการทรงสร้างของพระเจ้า
หากผู้ที่ได้ยินฟังและรักษาข่าวสารนั้นไว้
ข่าวสารที่ทำให้สิ่งนี้สำเร็จลุล่วงถูกกำหนดไว้ภายในกรอบแห่งพระเจ้าของอัลฟาและโอเมกา คือ เบื้องต้น
ท่ามกลาง และที่สุด อักษรภาษาฮีบรูสามตัวที่ประกอบเข้าด้วยกันเป็นคำว่า "ความจริง" คือชาวประเสริฐนรินทร์
และตัวอักษรเหล่านั้นพร้อมทั้งความหมายของมัน และคำที่เกิดขึ้นเมื่อรวมเข้าด้วยกัน
ต่างเป็นสัญลักษณ์ของหลักการนั้น และของพระองค์ผู้ทรงเป็นอัลฟาและโอเมกา
อีกทั้งยังเน้นย้ำถึงฤทธิ์อำนาจแห่งการทรงสร้างของพระองค์ด้วย สามค่าสุดท้ายของเรื่องราวแห่งการทรงสร้าง
แต่ละค่าเริ่มต้นด้วยอักษรทั้งสามตัวนั้น ตามลำดับที่ประกอบขึ้นเป็นคำว่า "ความจริง"

ถ้อยคำสามค่าซึ่งเป็นตอนจบของเรื่องราวแห่งการทรงสร้าง
เริ่มต้นด้วยอักษรสามตัวซึ่งเมื่อรวมกันแล้วถือเป็นคำว่า "ความจริง"
ถ้อยคำสามค่าสุดท้ายของข้อนี้เริ่มต้นด้วยอักษร א (Aleph), מ (Mem), และ ט (Tav) ตามลำดับ
ถ้อยคำทั้งสามนี้แปลว่า "พระเจ้า" "ทรงสร้าง" และ "ทรงกระทำ" ถ้อยคำสามค่านี้ต่างก็เริ่มต้นด้วยอักษร א
(Aleph), מ (Mem), และ ט (Tav) ตามลำดับ
ซึ่งยังเน้นให้เห็นถึงความครบถ้วนสมบูรณ์และความเป็นระเบียบของเรื่องราวแห่งการทรงสร้าง รูปแบบนี้ได้รับการ
กล่าวถึงโดยบรรดาผู้วิจารณ์ชาวยิวว่าเป็นลักษณะทางภาษาที่น่าสนใจของข้อความภาษาฮีบรู

เรื่องราวแห่งการทรงสร้างเริ่มต้นด้วยถ้อยคำว่า "ในปฐมกาล"
และจบลงด้วยถ้อยคำสามค่าซึ่งเป็นตัวแทนของอัลฟาและโอเมกา เบื้องต้นและเบื้องปลาย
ผู้ทรงเป็นปฐมและเป็นที่สุด อุทยานภาพแห่งการทรงสร้างที่ปรากฏเป็นภาพในคำพยานแห่งปฐมกาลนั้น
เริ่มต้นและสิ้นสุดลงด้วยลายพระหัตถ์ของพระนักภาษาศาสตร์ผู้มหัศจรรย์

สิ่งแรกของสิ่งหนึ่งซึ่งเป็นภาพประกอบของสิ่งสุดท้ายของสิ่งนั้น คือสิ่งที่ผู้เผยพระวจนะยอห์นได้เน้นย้ำ
เมื่อโดยการเขียนถึงสิ่งที่เป็นอยู่ในขณะนั้น เขาก็กำลังเขียนถึงสิ่งที่จะเป็นในเวลาเดียวกันด้วย

สารแห่งค่าเตือนสุดท้ายของเอลิยาห์ซึ่งปรากฏเป็นภาพแทนในตอนท้ายของพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิม
ชี้ให้เห็นหลักการเชิงพยากรณ์เดียวกันนั้น
ภายในบริบทของวิกฤตการณ์หมายถึงวันอาทิตย์และภัยพิบัติเจ็ดประการสุดท้ายที่กำลังใกล้เข้ามา.

"กฎแห่งการกล่าวถึงครั้งแรก" และทุกสิ่งทีกฎนั้นเป็นตัวแทน คือ "กรอบ" ที่ "ความจริงสำหรับปัจจุบันกาล"
จะต้องถูกวางไว้ภายใน กรอบนั้นคือ "กฎแห่งการกล่าวถึงครั้งแรก"
ซึ่งเป็นคุณลักษณะประการหนึ่งของพระเจ้าด้วยเช่นกัน

ในพระธรรมดาเนียลซึ่งเป็นภาพแทนของจุดเริ่มต้นแห่งแอ็ดเวนติสม์
และพระธรรมวิวรณ์ซึ่งเป็นภาพแทนของจุดสิ้นสุดแห่งแอ็ดเวนติสม์นั้น
เราพบความสอดคล้องคู่ขนานอันน่าอัศจรรย์เมื่อพิจารณาด้วยหลักการที่ว่า

สิ่งแรกเป็นภาพประกอบของสิ่งสุดท้าย พระธรรมดาเนียลนำเสนอพระลักษณะประการหนึ่งของพระเยซู เมื่อใช้พระนามว่า Palmoni ซึ่งมีความหมายว่า ผู้ทรงนับความลึกลับอันน่าอัศจรรย์ พระธรรมดาเนียลยังแนะนำพระเยซูในฐานะมีคาเอล อัครทูตสวรรค์ด้วย ยอห์นได้รับมอบหมายให้กระทำเช่นเดียวกับดาเนียล และเขาชี้ให้เห็น ไม่ใช่เจ้าแห่งคณิตศาสตร์ หรือผู้นำแห่งเหล่าทูตสวรรค์ แต่เป็นเจ้าแห่งภาษา เมื่อเราพิจารณาพระเยซูในฐานะเจ้าแห่งตัวอักษร เราควรพิจารณาพระธรรมสดุดี 119 ซึ่งเป็นบทที่ยาวที่สุดในพระคัมภีร์!

สดุดี 119 เป็นบทกวีนิพนธ์แบบอักษรนำต้นวรรคตามลำดับอักษร หมายความว่า อักษรแรกของแต่ละชุดซึ่งมีแปดข้อจะขึ้นต้นด้วยอักษรเดียวกัน อักษรฮีบรูมีทั้งหมดสองสิบสองตัว ดังนั้นจึงมีสองสิบสองตอน ตอนละแปดข้อ แต่ละตอนเริ่มต้นด้วยอักษรหนึ่งตัวตามลำดับอักษร และต่อจากนั้นข้อทั้งแปดที่กำหนดแก่อักษรนั้นต่างก็ขึ้นต้นด้วยอักษรตัวนั้น มีแปดข้อสำหรับอักษรแต่ละตัว ดังนั้น แปดข้อคุณด้วยอักษรฮีบรูสองสิบสองตัวจึงเท่ากับหนึ่งร้อยเจ็ดสิบหกบรรทัด สดุดีบทนี้เน้นย้ำการเชื่อฟังพระเจ้า ผู้ทรงเป็นพระเจ้าแห่งระเบียบ (จึงมีโครงสร้างแบบอักษรนำต้นวรรค) มิใช่แห่งความยุ่งเหยิงสับสน.

อีกหัวข้อสำคัญเด่นชัดในสดุดี 119

คือความจริงอันลึกซึ้งที่ว่าพระวามะของพระเจ้านั้นเพียงพอครบถ้วนในตัวเองอย่างสิ้นเชิง ตลอดทั้งบทสดุดีนี้มีคำศัพท์ที่อยู่แปดคำที่ใช้กล่าวถึงพระวามะของพระเจ้า ได้แก่ ธรรมบัญญัติ บรรดาพระโอวาท ข้อบังคับ กฎเกณฑ์ พระบัญญัติ คำพิพากษา พระวามะ และข้อกำหนด ในแทบทุกข้อมีการกล่าวถึงพระวามะของพระเจ้า สดุดี 119 มิได้เพียงยืนยันถึงลักษณะของพระคัมภีร์เท่านั้น แต่ยืนยันว่าพระวามะของพระเจ้าสะท้อนถึงพระลักษณะของพระเจ้าเองโดยตรงด้วย จึงสังเกตพระลักษณะเหล่านี้ของพระเจ้าที่ปรากฏไว้ในสดุดี 119:

1. ความชอบธรรม (ข้อ 7, 62, 75, 106, 123, 138, 144, 160, 164, 172)
2. ความซื่อสัตย์น่าไว้วางใจ (ข้อ 42)
3. ความสัตย์จริง (ข้อ 43, 142, 151, 160)
4. ความสัตย์ซื่อ (ข้อ 86)
5. ความไม่เปลี่ยนแปลง (ข้อ 89)
6. ความเป็นนิรันดร์ (ข้อ 90, 152)
7. ความสว่าง (ข้อ 105)
8. ความบริสุทธิ์ (ข้อ 140)

บทเพลงสดุดีนี้เปิดขึ้นด้วยพระพรสองประการ "ความสุขมีแก่" บรรดาผู้ซึ่งทางของตนปราศจากตำหนิ ผู้ดำเนินชีวิตตามพระราชบัญญัติของพระเจ้า ผู้รักษาพระโอวาทของพระองค์และแสวงหาพระองค์ด้วยสุดใจของตน เหล่านี้คือบทเรียนสำหรับเราในบทเพลงสดุดีอันยิ่งใหญ่นี้ พระวามะของพระเจ้าทรงเพียงพอที่จะทำให้เรามีปัญญา อบรมเราในความชอบธรรม และจัดเตรียมเราให้พร้อมสำหรับการดีทุกอย่าง (2 Timothy 3:15-17)

แน่นอน สดุดี 119 เป็นส่วนหนึ่งของประเด็นที่ยังแทบไม่ได้รับการคลี่คลายในแวดวงศาสนาเลย ประเด็นนั้นเกี่ยวข้องกับว่าข้อใดเป็นข้อกึ่งกลางของพระคัมภีร์ และบทใดเป็นบทกึ่งกลางของพระคัมภีร์ หากท่านค้นหาในอินเทอร์เน็ต ท่านจะพบข้อโต้แย้งต่าง ๆ ที่มีศูนย์กลางอยู่ที่ว่าท่านใช้พระคัมภีร์ฉบับใด และเรื่องอื่น ๆ ในท่านองเดียวกัน ปัญหาของทุกจุดยืนในข้อโต้แย้งนี้ก็คือว่า

คำจำกัดความของความเป็นกึ่งกลางของพระคัมภีร์ ไม่ว่าจะ เป็นข้อหรือเป็นบท
ควรถูกกำหนดโดยพระผู้ทรงเป็นผู้ประพันธ์พระคัมภีร์ มิใช่โดยมนุษย์ผู้ศึกษาหรือผู้วิจารณ์พระคัมภีร์
พระคัมภีร์สอนว่าทุกสิ่งมีทั้งจุดเริ่มต้นและจุดจบ สำหรับทุกสิ่งนั้นมีวาระของมันเอง

สำหรับทุกสิ่งย่อมมีวาระ และมีเวลาแห่งทุกความมุ่งหมายภายใต้ฟ้าสวรรค์: มีเวลาที่จะเกิด
และมีเวลาที่จะตาย; มีเวลาที่จะปลูก และมีเวลาที่จะถอนสิ่งที่ปลูกไว้ในวัน ปัญญาจารย์ 3:1, 2

มีวาระที่จะเกิด และมีวาระที่จะตาย

กระนั้นก็ยังชีวิตซึ่งดำเนินอยู่ท่ามกลางการเริ่มต้นและการสิ้นสุดแห่งชีวิตของเรา

การเกิดเป็นเพียงช่วงขณะสั้น ๆ ในกาลเวลา เช่นเดียวกับความตาย ชีวิตคือส่วนกลาง

และโดยทั่วไปย่อมมีประวัติความเป็นมาที่เกี่ยวข้องกับมันมากกว่าวาระที่เราเกิดและวาระที่เราตาย

ช่วงกลางใน "กฎแห่งการกล่าวถึงครั้งแรก" โดยทั่วไปย่อมมีพยานหลักฐานมากกว่าทั้งจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุด

การแสวงหาข้อพระคัมภีร์หรือบทใดบทหนึ่งเพียงแห่งเดียวในพระคัมภีร์แล้วกำหนดว่านั่นคือช่วงกลาง

ย่อมเป็นการเพิกเฉยต่อหลักฐานในพระคัมภีร์

แม้ว่าจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดโดยเนื้อแท้แล้วจะเป็นจุดแห่งเวลาก็ตาม; ส่วนช่วงกลางโดยทั่วไปเป็นช่วงเวลา

แน่นอนว่า จุดเริ่มต้น จุดสิ้นสุด และช่วงกลางย่อมสอดคล้องกัน แม้บ่อยครั้งหมายสำคัญเดียวกันนั้น ณ

จุดสิ้นสุดจะตรงกันข้ามกับจุดเริ่มต้นก็ตาม

พระเยซูทรงระบุว่ายอห์นผู้ให้รับบัพติศมาเป็นเอลียาห์

และทั้งสองต่างเป็นภาพประกอบของลำดับเหตุการณ์เชิงพยากรณ์เดียวกัน

แต่เอลียาห์ถูกข่มเหงโดยหญิงชั่วร้ายคนหนึ่ง (เยเซเบล) ผู้ซึ่งพยายามจะจงจำและฆ่าเอลียาห์

แต่ก็ไม่เคยทำได้ ยอห์นผู้ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของเอลียาห์ถูกหญิงชั่วร้ายอีกคนหนึ่ง (เฮโรเดียส)

พยายามจะจงจำและฆ่าเขา และนางก็ทำสำเร็จ เอลียาห์และยอห์นเป็นสัญลักษณ์ที่ใช้แทนกันได้

แต่พวกเขามีลักษณะเชิงพยากรณ์บางประการที่เป็นลักษณะตรงกันข้ามกัน แม้กระนั้นก็ยังขนานสอดคล้องกัน

เอลียาห์ไม่เคยตาย ยอห์นตาย

การเข้าใจว่าหลักหมายเชิงพยากรณ์ที่สอดคล้องกันนั้นบ่อยครั้งเป็นสิ่งตรงกันข้ามกัน

ทำให้ผู้ที่ปรารถนาจะเห็นเข้าใจได้ว่า กึ่งกลางของพระคัมภีร์คือสดุดี 118.

เมื่อเราใช้หลักการแห่งกฎของการกล่าวถึงครั้งแรกตามที่เราได้ให้นิยามไว้ในวัน เราจะพบว่า

จุดเริ่มต้นของตอนกลางของพระคัมภีร์คือ สดุดี 117 ซึ่งเป็นบทที่สั้นที่สุดในพระคัมภีร์ ประกอบด้วยสองข้อ

ถัดจากนั้นคือบทที่ 118 ซึ่งเป็นตอนกลางของพระคัมภีร์ และหลังจากบทที่ 118 ก็คือบทที่ 119

ซึ่งเป็นบทที่ยาวที่สุดในพระคัมภีร์และเป็นจุดสิ้นสุดของตอนกลางของพระคัมภีร์

นักภาษาศาสตร์ผู้ทรงมหัศจรรย์ได้ทรงทำเครื่องหมายจุดเริ่มต้นไว้ด้วยบทที่สั้นที่สุด

แล้วทรงทำเครื่องหมายจุดสิ้นสุดไว้ด้วยบทที่ยาวที่สุด ทั้งสองเป็นบทที่ตรงกันข้ามกัน จุดเริ่มต้นคือเมล็ดพันธุ์

และจุดสิ้นสุดคือที่ซึ่งพืชที่เจริญเต็มที่ได้รับการพัฒนา ซึ่ง ณ

ที่นั้นบรรดาคำพยานทั้งสั้นที่ตั้งอยู่ภายในตอนกลางก็ถูกผูกเข้าด้วยกัน จงสังเกต สดุดี 117

โอ บรรดาประชาชาติทั้งสิ้น จงสรรเสริญพระยาห์เวห์; บรรดาชนชาติทั้งปวง จงถวายสรรเสริญแด่พระองค์
เพราะความเมตตากรุณาของพระองค์ยิ่งใหญ่แก่ต่อเรา และความจริงของพระยาห์เวห์ดำรงอยู่เป็นนิตย์
จงสรรเสริญพระยาห์เวห์ สดุดี 117:1, 2

คำที่เรากำลังพิจารณาซึ่งประกอบด้วยอักษรสามตัวนั้น ได้รับการแปลว่า "ความจริง" ในข้อสอง

และเป็นตัวแทนของจุดเริ่มต้นแห่งตอนกลางของพระคัมภีร์ (โดยตอนกลางของพระคัมภีร์คือ สดุดี 117-119)

จุดสิ้นสุดของตอนกลางคือ สดุดี 119 ส่วนสดุดี 118 คือใจกลางของตอนกลางนั้น สดุดี 118

ถูกประกอบอยู่ระหว่างบทที่สั้นที่สุดและบทที่ยาวที่สุดในพระคัมภีร์ และบทที่สั้นที่สุดซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นนั้น
ได้นำเสนอคำว่า "ความจริง" อันเกิดจากอักษรสามตัวที่เป็นตัวแทนของสามชั้นแห่งข่าวประเสริฐนิรันดร์
และเป็นโครงสร้างสำหรับความเข้าใจในความจริง
โดยโครงสร้างนั้นคือหลักการที่เป็นตัวแทนพระลักษณะของพระคริสต์ในฐานะอัลฟาและโอเมกา

ตอนจบของส่วนกลาง ซึ่งคือบทที่ 119 เป็นโคลงอะโครสติคตามลำดับอักษรที่วางไว้ ณ โฉนดพระคัมภีร์
เพื่อนำนักภาษาศาสตร์ผู้ทรงมหัศจรรย์ ในบทที่ 119 คำเดียวกันนี้ได้รับการแปลว่า "ความจริง" ถึงสี่ครั้ง

และขออย่าทรงนำพระวาทะแห่งความจริงออกไปจากปากของข้าพระองค์โดยสิ้นเชิง
เพราะข้าพระองค์ได้หวังในคำพิพากษาของพระองค์ สดดี 119:43

ความชอบธรรมของพระองค์เป็นความชอบธรรมอันเป็นนิรันดร์ และพระราชบัญญัติของพระองค์คือความจริง
ข้อ 142.

พระองค์ทรงสถิตใกล้ ข้าแต่พระยาห์เวห์; และพระบัญญัติทั้งสิ้นของพระองค์ล้วนเป็นความจริง ข้อ 151.

พระวาทะของพระองค์เป็นความจริงตั้งแต่ปฐมกาล
และบรรดาคำพิพากษาอันชอบธรรมของพระองค์ทุกประการดำรงอยู่เป็นนิรันดร์ ข้อ 160

ความจริงในชื่อพระคัมภีร์เหล่านี้เป็นกฎของคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ซึ่งขบถจนจบตั้งแต่ปฐมกาล
และความจริงในชื่อเหล่านี้ก็คือว่าองค์อัลฟาและโอเมกาได้ทรงประทับปลายพระหัตถ์ของพระองค์ไว้ ณ
ตอนกลางของพระคัมภีร์ เช่นเดียวกับที่พระองค์ได้ทรงกระทำไว้สำหรับเบื้องต้นและเบื้องปลาย
ลายพระหัตถ์ขององค์ผู้ทรงเป็นเบื้องต้นและเบื้องปลายคือ "โครงสร้าง"
สำหรับการนำเสนอข่าวสารค่าเตือนสุดท้ายของทูตสวรรค์องค์ที่สาม
ตอนท้ายของส่วนกลางนั้นประกอบด้วยชื่อพระคัมภีร์สี่ชื่อซึ่งใช้คำที่แปลว่า "ความจริง"
แม้ว่าในการอ้างอิงชื่อที่สี่จะแปลเพียงว่า "จริง" ก็ตาม ข้อสุดท้ายในบรรดาสี่ชื่อนั้นระบุว่า "ตั้งแต่เริ่มต้น"
พระวาทะนั้นเป็น "จริง"

ในปฐมกาล ณ เรื่องราวแห่งการทรงสร้างในปฐมกาลบทที่หนึ่งและสอง คำว่า "ความจริง"
แม้มิได้ถูกเขียนไว้อย่างตรงไปตรงมา ก็ได้รับการแสดงไว้ในถ้อยคำสามคำสุดท้ายของเรื่องราวการทรงสร้าง
เพราะแต่ละคำขึ้นต้นด้วยอักษรที่เรียงตามลำดับกันเป็นคำว่า "ความจริง" ในปฐมกาลนั้นมีพระวาทะ
และสรรพสิ่งทั้งปวงได้ถูกทรงสร้างขึ้นโดยพระองค์
และคำพยานแห่งการทรงสร้างในพระธรรมปฐมกาลเริ่มต้นด้วยถ้อยคำว่า "ในปฐมกาล" และลงท้ายด้วยถ้อยคำ
สามคำซึ่งเป็นภาพแทนของความจริงทั้งหลายที่สัมพันธ์กับคุณลักษณะประการหนึ่งของพระคริสต์
ซึ่งในพระธรรมอิสยาห์ได้ทรงนิยามไว้ว่าเป็นข้อพิสูจน์ว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าเพียงองค์เดียวเท่านั้น

ส่วนกลางของพระคัมภีร์ (Psalms 117-119) เริ่มต้นในบทที่ 117 โดยกล่าวอ้างถึงความจริงที่ว่า
จุดเริ่มต้นเป็นตัวแทนของจุดจบ ผ่านการใช้คำว่า "truth." คำนี้ประกอบขึ้นจากอักษรสามตัว
ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของข่าวประเสริฐนิรันดร์และข่าวของทูตสวรรค์สามองค์
และซึ่งบ่งถึงตอนจบของเรื่องราวแห่งการทรงสร้าง ตอนปลายของส่วนกลางของพระคัมภีร์คือการนำเสนออักษร
ศาสตร์ที่นักภาษาศาสตร์ผู้ทรงอัจฉริยภาพได้ทรงจัดทำขึ้นเพื่อสถาปนาความเข้าใจว่า
สิ่งที่กำลังถูกเปิดเผยอยู่ในขณะนี้เกี่ยวกับพระลักษณะของพระองค์นั้นสอดคล้องกับคำนิยามของคำว่า
revelation เพราะว่าพระธรรมวิวรณ์ของพระเยซูคริสต์เป็นข่าวสารที่ได้รับการออกแบบไว้เพื่อนำเสนอพระลักษณะ
ของพระคริสต์ในแง่มุมหนึ่ง ซึ่งก่อนหน้านี้ยังมิได้รับการตระหนักรู้เพิ่มเติมที่
หรืออาจไม่ได้รับการตระหนักรู้เลย การเปิดเผยนี้สอดคล้องกับแนวเส้นของประวัติศาสตร์พันธสัญญา เพราะประ
วัติศาสตร์พันธสัญญาประกอบด้วยหลักฐานแห่งความพยายามของพระเจ้าในการสำแดงพระองค์เองผ่านทางพ

ระนามต่าง ๆ ขณะที่ประวัติศาสตร์ของพระองค์ดำเนินคลี่คลายออกไป

“หลักการอันยิ่งใหญ่แห่งพระบัญญัติ ซึ่งเป็นเนื้อแท้แห่งพระลักษณะของพระเจ้าเอง ได้ทรงรวมไว้ในพระวาทะของพระคริสต์บนภูเขา ผู้ใดก่อสร้างบนหลักการเหล่านั้น ผู้นั้นก็กำลังก่อสร้างบนพระคริสต์ ศิลาเนรันดร์ เมื่อเรารับพระวาทะ เราก็รับพระคริสต์ และมีเพียงผู้ที่รับพระวาทะของพระองค์เช่นนี้เท่านั้น ที่กำลังก่อสร้างอยู่บนพระองค์ ‘เพราะว่าผู้อื่นจะวางรากอื่นอีกไม่ได้แล้ว นอกจากที่ได้วางไว้แล้ว คือพระเยซูคริสต์’ 1 โครินธ์ 3:11 ‘ในผู้อื่นความรอดไม่มีเลย เพราะว่ามีนามอื่นซึ่งให้แก่นมนุษย์ทั่วใต้ฟ้า เพื่อเราจะรอดโดยนามนั้น ไม่มี’ กิจการ 4:12 พระคริสต์ พระวาทะ การสำแดงของพระเจ้า—การทรงเปิดเผยพระลักษณะของพระองค์ พระบัญญัติของพระองค์ ความรักของพระองค์ ชีวิตของพระองค์—ทรงเป็นรากฐานเดียวที่เราจะก่อสร้างอุปนิสัยซึ่งจะยั่งยืนได้” Mount of Blessings, 148.

แน่นอนว่ายังมีอีกมากที่ต้องกล่าวถึงเกี่ยวกับความจริงข้อนี้ แต่เราจะขอยุติไว้เพียงเท่านี้